

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 594 - Σάββατο, 17 Απριλίου 2010

1 ΕΥΡΩ

Έχουν την
αλληλεγγύη μας

ΣΕΛΙΔΑ 13

Φορολογικό νομοσχέδιο

Προκλητικά
χαριστικά υπέρ
του μεγάλου
κεφάλαιου

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Κρατικός δανεισμός

Δοκιμάζονται
οι αντοχές του
προλεταριάτου

ΣΕΛΙΔΑ 7

Κυθέρωνηση
λακές των
τραπεζών

ΣΕΛΙΔΑ 3

Παιδεία

Αλωση
εργασιακών
δικαιωμάτων
και καθεστώς
τρόμου

Ιδιωτικά
πανεπιστήμια τα
κολέγια

Μαγική εικόνα ο
αριθμός των
εισακτέων

ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

Σχέδιο Καλλικράτης

Απολύσεις,
ιδιωτικοποιήσεις
και νέα
χαράτσια

ΣΕΛΙΔΑ 13

«Δημιουργική
λογιστική» σε...
πυρηνικό
επίπεδο

ΣΕΛΙΔΑ 5

Δυτική Οχθη

Ετοιμάζουν
μαζικές
απελάσεις
Παλαιοστινίων

ΣΕΛΙΔΑ 16

Ανελέητη
αντεργατική
επίθεση χωρίς
ορίζοντα λήξης

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

17/4: Ημέρα διαμαρτυρίας κατά ΓΤΟ, αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατουμένους, αγροτικής πάλης, Ισπανία: Ημέρα προστασίας των παιδιών, Συρία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1946) 17/4/1965: Αρση έκτακτων μέτρων εμφύλιου, αποφυλάκιση τελευταίων πολιτικών κρατουμένων 17/4/1979: Εκρηκτή βόμβας στα γραφεία ΣΕΒ 17/4/1981: Βόμβα στο αυτοκίνητο λιβανέζου φαλαγγίτη επιχειρηματία (ΕΛΑ) 17/4/1999: Ρουκέτα εναντίον γερμανού πρέσβη (17N) 17/4/2007: Δύο ένοπλοι αφαιρούν πιστόλι και ασύρματο από φρουρό του Κεδίκιουλον 18/4: Ημέρα πολιτιστικής κληρονομίας, Ζιμπάπουε: Ημέρα ανεξαρτησίας 18/4/1941: Αυτοκτονία πρωθυπουργού Αλέξανδρου Κορυζή 18/4/1974: Πρώτο χτύπημα Ερυθρών Ταξιαρχών (εκτελεστή δικαστή Σάσι) 18/4/1981: Βόμβες σε τράπεζες Ιονικής-Λαϊκής (Ιπποκράτους) 18/4/1983: Εκρηκτή στην αμερικανική πρεσβεία Βρυξελλών (63 νεκροί) 18/4/1991: Θάνατος Μενιού Κουτσόγιωργα 19/4: Ημέρα φιλεληνισμού, Σιέρα Λεούν: Ημέρα δημοκρατίας (1971), Βενεζουέλα: Ημέρα Ινδιάνων 19/4/1995: 196 νεκροί από έκρηκτη παγιδευμένου οχήματος σε ομοσπονδιακό κτίριο (Οκλαχόμα) 20/4: Ημέρα Τύπου, ευαισθητοποίησης κατά θορύβου 20/4/1889: Γέννηση Χίτλερ 20/4/1945: Είσοδος Κόκκινου Στρατού στο Βερολίνο 20/4/1945: Εκτελεση Μουσολίνι 20/4/1963: Εκτελεση κομμουνιστή ηγέτη Χουλιάν Γριμάρου Γκαρσία παρά τις αντιδράσεις (Ισπανία) 20/4/1973: Βόμβες σε τράπεζα και έξα από το σπίτι προέδρου της χουντικής «Ενώσεως Νέων Επιστημόνων» 20/4/1998: Ανακοίνωση διάλυσης της RAF 21/4/1967: Στρατιωτικό πραξικόπετρο, Μαρία Καλαβρού και (15χρονος) Βασιλής Πεσλής πρώτοι νεκροί 21/4/1969: Παρατεταμένο γιουχάσμα Παπαδόπουλου από μαθητής σε γιορτή χούντας 21/4/1972: Καθησική διαμαρτυρία εκατό φοιτητών, έντεκα συλλήψεις (Προπύλαια) 21/4/1973: Διαδήλωση εκποντάδων φοιτητών, βόμβα (Κολωνάκι), σοβαρός τραυματισμός περαστικού 21/4/1976: Εκρηκτή σε υποκατάστημα Citibank (Δροσοπούλου) 21/4/1977: Βόμβες σε τέσσερα αυτοκίνητα Βορειοαμερικάνων (Θεσσαλονίκη) 21/4/1979: Βόμβα στην αντιπροσωπεία «Lacoste» 21/4/1994: Βόμβες κατέστρεψαν αυτοκίνητα οικονομικού συμβούλου και υπαλλήλου γαλλικής ακαδημίας, βόμβα κάτω από αυτοκίνητο υπαλλήλου ολλανδικής πρεσβείας δεν εξερράγη (ΕΛΑ) 21/4/1994: Βόμβα στα γραφεία της «Miele» (17N) 22/4: Ημέρα γης, Βραζιλία: Ημέρα ανακάλυψης (1500) 22/4/1870: Γέννηση Λένιν 22/4/1915: Πρώτη χρήση χημικών όπλων (Υπρ) 22/4/1979: Βόμβα στην εισαγγελία ανηλίκων Αθήνας και σε φασιστικό βιβλιοπωλείο (Ιπποκράτους) 22/4/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο συνταγματάρχη-συνεργάτη χούντας (Καλαμάτα) 22/4/1986: Αιματηρή επιδρομή ΕΠΕΝτιτών (υπό Μάκη Βορίδη) στη Νομική Αθήνας, εννιά τραυματίες 23/4: Ημέρα βιβλίου, πτυνευματικών δικαιωμάτων, μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος, Γερμανία: Ημέρα μπίρας, Αγγλία, Καταλονία: Εθνική γιορτή, Τουρκία: Γιορτή δημοκρατίας-νεολαίας 23/4/1926: Εκρηκτή σε εργοστάσιο πυρομαχικών, πάνω από είκοσι νεκρούς (Θεσσαλονίκη) 23/4/1972: Εκρηκτή δύο αυτοσχέδιων μηχανισμών (Πειραιάς-Γλυφάδα).

● «Δεν υπάρχουν νέα μέτρα, τα οποία σκοπεύουμε να πάρουμε, πέρα απ' αυτά που είναι αποτυπωμένα στο Πρόγραμμα Σταδιερότητας και Ανάπτυξης», δήλωσε ο Παπακωνσταντίνου ●●● Ομως το ΠΣΑ βασικά περιέχει νούμερα, στόχους ●●● Τι θα γίνει αν δεν «πιαστούν» τα νούμερα-στόχοι; ●●● Θα παρδούν νέα αντιλαϊκά μέτρα ●●● Γ' αυτό μην παραμυθάζεστε ●●● Επειδή «ψάχνουν» και κάνεις βρίσκουν» τον υπουργό που έκανε τη δήλωση περί αναδιαπραγμάτευσης του «μηχανισμού στήριξης», να βοηθήσουμε λίγο ●●● Ποιος υπουργός κάνει συνεχώς δηλώσεις και συνεντεύξεις «οφ δι ρέκορντ», καδώς και «διαρροές» σε συγκεκριμένους δημοσιογράφους; ●●● Ονομάζεται Γιώργος Παπακωνσταντίνου και ουδέποτε παραδέχτηκε τίποτα απ' όσα έχει δηλώσει ●●● Επιπρόσθετα, δε, δηλώνει ότι με τον τρόπο που λειτουργούν τα μίντια, είναι δύσκολο να βρεθεί ποιος έκανε τη διαρροή ●●● Σουπιά κακής ποιότητας ●●● Αποκριάτικο ήταν το «γεμάτο περιστροφό» του ψευτογιάπη Παπακωνσταντίνου ●●● Ούτε γριά με όρα-

ση 10% δεν θα τρόμαξε, πόσο μάλλον τα κοράκια του χρηματιστικού κεφάλαιου ●●● Που ξαναέστησαν πάρτι με το ελληνικό χρέος ●●● Ακόμα και ο Πρετεντράκος τον πήρε στο ψιλό ●●● «Έκείνο το πιστόλι που θα βάζεις πάνω στο τραπέζι για να τρομοκρατηθούν οι κερδοσκόποι της υφηλίου μάλλον δεν τρόμαξε πολύ κόσμο», έγραψε ●●● «Έτει επειδή όλοι υποψίαζονται ότι δεν είναι γεμάτο. Είτε επειδή πολλοί αμφιβάλλουν αν οι ενδιαφερόμενοι ξέρουν να το χρησιμοποιούν. Είτε, απλούστατα, επειδή δεν υπάρχει πιστόλι» ●●● Τα κοράκια του διε-

δνούς χρηματιστικού κεφάλαιου, πάντως, δεν έχουν ανάγκη από «βαθιά λαρύγγια» για να κάνουν τα παιχνίδια τους ●●● Τόσα χρόνια στο κουρμπέτι ξέρουν πού και πότε να χτυπούν ●●● Αδικα νομίζετε έχουν ονομαστεί Vulture Funds (ταμεία-γύπες) τα πιο επιδεικτικά κεφάλαια; ●●● Σαν τους γύπες μυρίζονται το ετοιμοδάνατο ζώο και το αποτελείων για να το κατασπαράξουν ●●● Ο πρωδυπουργικός αδερφός Νίκος, όταν ρωτήθηκε με ποια ιδιότητα συνδέουσε υπουργούς στο Αμπού Ντάμπι, έδωσε μια γνήσια... δημοκρατική και... εκσυγχρονιστική απάντηση ●●● «Θέτω το επώνυμό μου στην υπηρεσία

της χώρας» ●●● Τελικά, ο μεγαλύτερος δεσμός της αστικής Ελλάδας είναι το επώνυμο ●●● Προφανώς, είναι κι αυτό μια πρόσδοση, στο πλαίσιο του ορεγον ●●● Μετά τον Κακλαμάνη και ο Παπαγεωργόπουλος ανακοίνωσε πως δεν είναι ξανά υποψήφιος για τη δημαρχία Θεσσαλονίκης και πως του είναι αδιάφορο τι θα αποφασίσει η ΝΔ ●●● Μεγαλώνουν τα ζόρια για τον Σαμαρά ●●● Σαν τον κλέφτη πήγε ο Ομπάμιας στο Αφγανιστάν ●●● Πρώτα προσγειώθηκε το Airforce-1 και μετά ανακοίνωσεν την επίσκεψη ●●● Πήγε, μίλησε στα αμερικανάκια (όπως έκανε ο Μπουζ), συναντήθηκε με τον δωσίλογο Καρζάι (όπως έκανε ο Μπουζ) και σε λίγες ώρες έφυγε ●●● Στις προσεχείς αυτοδιοικητικές εκλογές δεν θα υπάρξουν συμφωνίες για κοινή εκλογική κάθοδο με άλλα κόμματα, αποφάσισε η ΚΠΕ του ΣΥΝ ●●● Ε, καλά, γράφουμε και καμία μαλακία, για να περνάει η ώρα ●●● Άλλωστε, δεν δεν υπάρχουν συμφωνίες, αλλά... πρωτοβουλίες των τοπικών κοινωνιών ●●●

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

◆ «Πόσο θράσος μπορεί να έχει ένας πολιτικός; Στην περίπτωση του Ανδρέα Λοβέρδου δεν υπάρχει πάνω όριο. Εμφανίστηκε σε μια ακόμη ραδιοφωνική εκπομπή (Κανάλι 1, 31 Μαρτίου), για να παρουσιάσει το πετσόκομπα των μισθών των εργαζόμενων στο δημόσιο σαν... εθελοντική προσφορά των εργαζόμενων. «Μπήκαν οι δημόσιοι υπαλλήλοι στη διαδικασία της προσφοράς», είπε, γ' αυτό και «η κυβέρνηση, διαχειρίζομενη την προσφορά του λαού, θα πρέπει να παρουσιάσει μειωμένα ελεγίματα». ◆ «Θα κυβερνήσουν επιτέλους ή θα συνεχίσουν να πιάνουν στασιδί στα δελτία των 8», αναφετέται κουτοπόνηρα, αναφερόμενος στους κυβερνητικούς αξιωματούχους ο «καταπράσινος» (τόσο «πράσινος» που αγγίζει τα όρια του φαινού) Γ. Παπαχρήστος («Νέα»). Φυσικά και κυβερνούν. Και το κυβερνάν περιλαμβάνει και το στασιδί στα δελτία των 8, όπου άλλωστε συχνά-πυκνά φιλοξενείται και ο εν λόγω κυβερνώντας η Διαμαντοπούλου, η οποία συνδέεται στη σχετική ανακοίνωση με τη δέουσα δη-

μαγωγία. Γιατί, όμως, αναστολή και όχι κατάργηση των επιχορηγήσεων; Αν του χρόνου τους τα δώσουν διπλά, τι θ' άλλαξει επί της ουσίας; Τίποτα. Θα μείνει μόνο η δημαγωγία. ◆ Δεν είναι δικές μας επισημάνσεις, αλλά ενός σοσιαλδημοκράτη οικονομολόγου, που δεν αμφισβητεί την ουσία του καπιταλισμού, του Κώστα Βεργόπουλου (άφρο στην «Ελευθεροτυπία»): «Μείζον πρόβλημα της οικονομίας δεν είναι τα ελλείματα, αλλά η ύφεση, της οποίας αυτά αποτελούν επιφανέμενο. Οι «Φαινάνσιοι Τάμις» υπογραμμίζουν σήμερα ότι η διόγκωση των δημοσίων ελλειμμάτων δεν είναι

αιτία, αλλά συνέπεια της τρέχουσας κρίσης του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας, που με αυτόν το τρόπο αντισταθμίζεται και συγκαλύπτεται. Η ελλειμματική οικονομία δεν θεραπεύεται με καταστολή της ζήτησης, αλλά προϋποθέτει αύξηση των επενδύσεων και της προσφοράς. Αυτή το οπιδεύεις εν δράσει...

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εξασφαλίσαμε ένα δίχτυ ασφαλείας και για την Ελλάδα, αλλά και για κάθε χώρα που θα αντιμετωπίζει παρόμιο πρόβλημα. Δώσαμε ανάσα, κερδίσαμε χρόνο, κερδίσαμε σε παρουσία και αξιοποίηση. Και επειδή πολλά γράφονται, είμαστε πια σε ένα πεδίο που, σε κάθε περίπτωση, σε κάθε ενδεχόμενο, είναι διαχειρίσιμο με αυτό το δίχτυ ασφαλείας. Γιώργος Παπανδρέου

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Το πρόβλημα της Ελλάδας δεν είναι η πρόσβαση στις αγορές, αλλά το ύψος των επιπονών που αυτή τη στιγμή κυμαίνονται γύρω στο 6%. Μ

Λακέδες των τραπεζών

Στις 25 Μάρτη η σύνοδος κορυφής της ΕΕ πήρε μια άσφαιρη απόφαση «στήριξης» του ελληνικού δημοσίου, ενώ την ίδια μέρα ο πρόεδρος της EKT Z.K. Τρισέ ανακοίνωσε μια σημαντική απόφαση για τις ελληνικές τράπεζες. Ανακοίνωσε πως η EKT θα δέχεται σαν εγγύηση ακόμα και υποβαθμισμένα (από τους μονοπωλιακούς οίκους αξιολόγησης) ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, προκειμένου να δανειζει τις ελληνικές τράπεζες, εξασφαλίζοντάς τους ρευστότητα.

Δυο μέτρα και δυο σταθμά. Το ελληνικό δημόσιο αφέθηκε στο έλεος των «κερδοσκόπων», όπως φάνηκε καθαρά στη δημοπρασία-ναυάγιο επτατεών ομολόγων τέσσερις μέρες αργότερα, ενώ οι ελληνικές τράπεζες θωρακίστηκαν, ώστε και στη διατραπεζική αγορά να μπορούν να δανειζονται και από την EKT να εξασφαλίζουν ρευστότητα, όταν τα πράγματα ζορίζουν στη διατραπεζική.

Τις επόμενες μέρες είχαμε μια διπλή κίνηση. Οι τράπεζες διευκόλυναν τους μεγάλους πελάτες τους (καπιταλιστές, φυσικά) να μεταφέρουν μεγάλα ποσά στις θυγατρικές τους στην Κύπρο (έγινε λόγος για ποσά που συνολικά έφτασαν τα 10 δισ. ευρώ). Από την άλλη, οι ελληνικές τράπεζες δέχτηκαν επί-

θεση στη διατραπεζική αγορά, με αποτέλεσμα τα επιπλέον δανεισμού τους να εκτινα- χτούν μέσα σε μια μέρα. Τι έγινε τότε; Η κυβέρνηση Παπανδρέου άνοιξε τη στοργική αγκαλιά της και ενεργοποίησε για λογαριασμό των τεσσάρων μεγαλύτερων τραπεζών το υπόλοιπο του «πακέτου» των 28 δισ., που όταν το είχε αποφασίσει η κυβέρνηση Καραμανλή, το ΠΑΣΟΚ το κατήγγειλε ως χαριστική πράξη!

Ας σημειωθεί εδώ, πως οι ισολογισμοί των τραπεζών για το 2009 έκλεισαν και δημοσιοποιήθηκαν και έδειξαν συνολικά κέρδη 2,2 δισ. ευρώ! Τα πραγματικά κέρδη είναι πιο λύματα μεγαλύτερα, διότι οι τραπεζίτες αύξησαν υπέρμετρα τα ποσοστά επισφραλειών. Δηλαδή, εξασφαλίστηκαν και για τα δάνεια που δεν θα εξυπηρετηθούν την επόμενη διετία. Σύμφωνα με δημοσιεύματα του οικονομικού Τύπου, ανέβασαν τις επισφραλειές στο 9% των δανείων τους, έναντι 5% το 2008!

Ο ίδιος ο Παπανδρέου συναντήθηκε με τους τέσσερις τραπεζίτες και ο Παπακωνσταντίνου συναντήθηκε με τον Προβόπουλο και ανακοίνωσε ότι ενεργοποιείται το υπόλοιπο των 15 δισ. από το σκέλος των εγγυήσεων του «πακέτου» Καραμανλή. Επομένως, οι τράπεζες

θα μπορούν να αντλήσουν ρευστότητα από την EKT με επιπλέον 2%, όταν στο ελληνικό δημόσιο προτείνεται δανεισμός με τουλάχιστον 5% για τριετή ομολόγη!

Οπως συμβαίνει πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις, η κυβέρνηση απόφαση επενδύθηκε προπαγανδιστικά. Το κράτος-είποντας διευκολύνει τις τράπεζες να δανειστούν φτηνά από την EKT, για να ανοίξουν το δανεισμό στις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά! Τι θού γίνει στην πραγματικότητα το περιγράφει γλαφυρότατα (και κυνικότατα) η-υπεράνω υποψίας-ιστοσελίδα «Banks' News»:

«Πάντως, καλώς εχόντων των προγμάτων, όλες οι ανησυχίες για τη τραπεζικό σύστημα περνούν από σήμερα στο παρελθόν και οι Έλληνες τραπεζίτες εποιημάζονται για το επόμενο... έπος τους στην αγορά των κρατικών τίτλων: λαμβάνοντας κρατικές εγγυήσεις δανεισμού και ειδικά κρατικά ομόλογα, οι τραπεζίτες θα αποσπάσουν ρευστότητα της τάξεως των 17 δισ. ευρώ από την EKT, θα πηγαδιστεύουν στην κάλυψη των "κενών ρευστότητας", αλλά και σε αγορές ελληνικών κρατικών τίτλων με πολύ υψηλότερη απόδοση από το κόστος δανεισμού από την EKT και θα

εξασφαλίσουν μια σημαντική "ένεση" κερδοφορίας, στη δυσκολότερη συγκυρία εδώ και πολλά χρόνια για το σύστημα».

Αυτό που συνέβη στις 30 Μάρτη είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα του πώς η κυβέρνηση δουλεύει για τους τραπεζίτες και τους ραντερηδές, την ίδια στιγμή που τους καταγγέλλει για κερδοσκοπία. Η κυβέρνηση αποφάσισε να προχωρήσει σε επανέκδοση του 20ετούς ομολόγου του ελληνικού δημοσίου, σε προκαθορισμένο επιπόκιο 5,9%.

Η κίνηση αυτή έγινε καθαρά για να διευκολύνει ορισμένες τράπεζες που την πάτησαν στο «σορτάρισμα», όπως λέγεται. Το παιχνίδι αυτό γίνεται στη δευτερογενή αγορά τίτλων. Οι «παίχτες» πουλάνε «αέρα», αποσκοπώντας σε κέρδη μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα. Δηλαδή, πουλάνε ομόλογα που πουλήσαν αλλά δεν είχαν στην κατοχή τους, περιμένοντας πτώση των τιμών (δηλαδή άνοδο των επιποκίων), ώστε να αγοράσουν τα ομόλογα φτηνότερα και να βγάλουν κέρδη. Καμία φορά, όμως, αυτό το παιχνίδι γυρίζει τούμπα. Οι υποψήφιοι αγοραστές δεν τούμπησαν και οι τραπεζίτες βρέθηκαν στην ανάγκη να παραδώσουν ομόλογα που πουλήσαν αλλά δεν είχαν στην κατοχή τους. Αν δεν παρέδιναν τα συμφωνηθέντα στη συμφωνημένη ημερομηνία, θα έπρεπε να πληρώσουν τόκους στους αγοραστές. Εσπευσε, λοιπόν, η κυβέρνηση να εκδώσει 20ετή ομόλογα σε συμφωνημένο επιπόκιο, ώστε οι τράπεζες να τα αγοράσουν και να τα παραδώσουν χωρίς να χάσουν κέρδη. Δεν διαπραγματεύθηκε καν ένα χαμηλότερο επιπόκιο, αφού τους είχε στο χέρι.

Οι μεγαλοραντέρηδες, αφού έκλεισαν τις «έσεις» τους, δηλαδή αφού αγόρασαν τα ομόλογα που είχαν πουλήσει με τη μορφή του «αέρα», σταμάτησαν στα 390 εκατ. ευρώ, ενώ η κυβέρνηση ζητούσε 1 δισ. Αγόρασαν, δηλαδή ομόλογα μόλις στο 39% του ποσού που ζητούσε η κυβέρνηση. Μόνο όσα είχαν «σορτάρει». Η κυβέρνηση τους έκανε τη χάρη και αυτοί την πλήρωσαν με... οχιαριστία, ωθώντας την σε ένα φάσκο, που δεν σχολιάστηκε και πολύ, λόγω και των γιορτινών ημερών που ακολούθησαν.

Ο γενικός διευθυντής του ΟΔΔΗΧ, Π. Χριστοδούλου, μεγαλοστέλεχος της Goldman Sachs και της JP Morgan τα προηγούμενα χρόνια, εξέδωσε μια ανακοίνωση στην οποία έλεγε ότι η απόφαση για την έκδοση αυτού του ομολόγου ήταν καθαρά τεχνικής φύσης και πάρθηκε για να διευκολυνθούν ορισμένες τράπεζες που είχαν ανοιχτές θέσεις! Παραδέχτηκε, δηλαδή, ότι προχωρήσε στη δημοπρασία μόνο και μόνο για να διευκολύνει τις τράπεζες.

■ Ταϊζουν τα σκυλιά τους

Με νυχτερινή τροπολογία στο φορολογικό νομοσχέδιο, που κατατέθηκε τις μέρες των γιορτών για να περάσει απαρατίρητη, η κυβέρνηση εξαίρεσε τους μπάτσους από την περιοπή του 12% των επιδομάτων, που εφαρμόστηκε σε όλους τους δημόσιους υπάλληλους.

Η εξήγηση αυτής της κίνησης είναι φανερή. Θέλουν το μηχανισμό καταστολής ετοιμοπόλεμο. Θέλουν να ενισχύσουν στους μπάτσους τη συνειδηση ότι δεν αποτελούν συνηθισμένους δημόσιους υπάλληλους, αλλά κάτι το ξεχωριστό. «Εσείς είστε το κράτος», που έλεγε παλαιότερα ο Μητσοτάκης. Επομένως γίνεται πιο φανατικός στην εφαρμογή «του νόμου και της τάξης». Αν υπήρχε περίπτωση να αισθανθεί συμπάθεια για τον εργαζόμενο που απεργεί, διαδηλώνει και συγκρούεται, να αισθανθεί συμπάσχων επειδή και αυτού του περιέκοφτων το μισθό, τώρα αισθάνεται ξεχωριστός και συνειδητοποιεί πως μόνο αν ασκεί με φανατισμό τα καταστατικά του καθήκοντα θα εξακολουθήσει να είναι ξεχωριστός για το κράτος και να απολαμβάνει προνόμια που δεν έχουν οι δημόσιοι υπάλληλοι.

Η αστική κοινωνία φοβάται. Φοβάται πως η ανεργία και η φτώχεια, που θα εξαπλωθούν σαν μεσαιωνική χολέρα τα επόμενα χρόνια, σε συνδυασμό με τα απανωτά «πτακέτα» αντεργατικών-αντιλαϊκών μέτρων, θα οδηγήσει σε κοινωνικές εξεγέρσεις. Ο μόνος τρόπος για την αντιμετώπιση αυτών των εξεγέρσεων είναι η ενίσχυση του καταστατικού μηχανισμού. Γ' αυτό και η κυβέρνηση πήρε στα μουλωχτά τη συγκειριμένη απόφαση για τους μισθών των μπάτσων. Γ' αυτό ο αστικός Τύπος πέρασε αυτή την ειδηση στα ψηλά. Γ' αυτό έχουν γεμίσει οι δρόμοι, ακόμα και στις γειτονιές, με εποχούμενους μπάτσους. Ούτε επί χούντας δεν υπήρχε τόση αστυνομοκρατία.

■ Υαινες της εξουσίας

Ο χαρακτηρισμός του τίτλου ταριάζει γάντι στους Πασόκους. Σε όλο το στελεχιακό δυναμικό του ΠΑΣΟΚ. Η νομή της εξουσίας, έστω και με τους νέους όρους του γιωργοπαπανδρεϊκού ΠΑΣΟΚ, τους ενιώνει, γι' αυτό και δεν ακούγεται ίχνος κριτικού λόγου από τη μεριά τους. Ακόμα και τα συνδικαλιστικά στελέχη, που είναι αναγκασμένα να κηρύσσουν σκόρπιες 24ωρες απεργίες, καθαρά εκτονωτικό χαρακτήρα, αποφεύγουν κάθε κριτική προς την κυβέρνηση και καταγγέλλουν γενικόλογα τις «αγορές», τους «κερδοσκόπους», την «ελλειψη κοινοτικής αλληλεγγύης» κ.λπ., ενώ το βαρύτερο που ακούγεται για την κυβέρνηση είναι ότι... υποχωρεί στις πιέσεις. Το 1985, μετά από μέτρα που μοιάζουν με «χάδια» μπροστά στα τωρινά, το συνδικαλιστικό δυναμικό του ΠΑΣΟΚ κόπηκε στα δύο και χρειάστηκε να γίνει προξενή προστάτης της ΓΣΕΕ για να διατηρήσουν τον έλεγχο οι φιλοκυβερνητικοί. Σήμερα, όχι μόνο παραμένουν ενωμένοι, αλλά υποδέχτηκαν με θυελλώδη χειροκροτήματα και συνθήματα επιδοκιμασίας τον Παπανδρέου στο συνέδριο της ΓΣΕΕ.

Το δυναμικό των «υπουργήσιμων», που είναι ασφαλώς δυσαρεστημένο λόγω τη

Iράν

Πέρα από τις ψευδεπίγραφες διαμάχες (4)

Στο προηγούμενο φύλλο μιλήσαμε για την «μετάβαση στην οικονομία της αγοράς», στην οποία βρίσκεται το Ιράν, δηλαδή για το ξεθεμελίωμα των κατακτήσεων της ιρανικής επανάστασης και πρώτα απ' όλα την κατάργηση των επιδοτήσεων που το ιρανικό καθεστώς αναγκάστηκε να δώσει για να διατηρήσει την κοινωνική ειρήνη στη χώρα του. Δείξαμε ότι, παρά τις περί του αντιθέτου διακρίσεις ενάντια στο «δυτικό καπιταλισμό», το Ιράν εξακολουθεί να εφαρμόζει πιοσά τις συνταγές του Διεθνούς Νομιμοποιητικού Ταμείου και της Διεθνούς Τράπεζας, πρωθυντάς ένα σχέδιο μαζικών ιδιωτικοποιήσεων, που θα το ζήλευε κι ο δικός μας ο... Δρακούμελ, ιδιωτικοποιώντας το 80% των κρατικών επιχειρήσεων. Όλα αυτά, σε συνδυασμό με την κρίση που μαστίζει όλες τις καπιταλιστικές χώρες (το Ιράν δεν εξαιρέται από αυτές) και τη χειροτέρευση της κατάστασης της εργατικής τάξης, συνθέτουν ένα τοπίο που μπορεί να γεννήσει κοινωνικές εκρήξεις. Εκρήξεις που τους προηγούμενους μήνες είδαμε να εξελίσσονται πίσω από την ψευδεπίγραφη διαμάχη κυβέρνησης-αντιπολίτευσης. Ας γίνουμε όμως συγκεκριμένοι.

Συσσώρευση κερδών

Από το 2001 μέχρι το 2005, η μέση τιμή εξαγωγής του ιρανικού πετρελαίου υπερδιπλασιάστηκε (από τα 20.7 στα 49.1 δολάρια το βαρέλι)^[1]. Αυτό γέμισε τα κρατικά ταμεία με μπόλικο χρήμα. Είδαν τα έσοδά τους από το πετρέλαιο να αυξάνονται ραγδαία (από 58% των εσόδων της κεντρικής κυβέρνησης και του ταμείου πετρελαιϊκής σταθεροποίησης, που δισειρίζεται τα πετρελαιϊκά έσοδα το 2001/2002, έφτασαν στο 72% το 2005/2006)^[1]. Ταυτόχρονα, το ΑΕΠ «έτρεχε» με ρυθμούς 5-7% και ο (επίσημος πάντα) πληθωρισμός «συγκρατηθήκε» από τα εκρηκτικά νούμερα της τάξης του 50% (στα μέσα της δεκαετίας του '90), σε επίπεδα της τάξης του 15-20%^[2].

Ηταν αυτή η συσσώρευση των κερδών που έδωσε τη δυνατότητα στο κράτος να διατηρήσει τις επιδοτήσεις (ιδιαίτερα στον πετρελαιϊκό τομέα), οι οποίες θα πρέπει να σημειώσουμε ότι δεν πήγαιναν πάντοτε «υπέρ των αδυνάτων» (όπως διαφημίζονταν από το καθεστώς) αλλά τοποθετούνται στην κατασκευή νέων κατοικιών επιχορηγώντας τις πρώτες ύλες όπως το πατέλλο^[3].

Όταν πληρώνονται...

Σύμφωνα με ανώνυμο συνδικαλιστή από τα μεταλλουργεία του Ισπαχάν, στα οποία σημειώθηκαν απεργιακές κινητοποιήσεις τους τελευταίους μήνες, ο κύριος λόγος για τις κινητοποιήσεις αυτές ήταν οι απλήρωτοι μισθοί^[4]: «Οι απεργίες γενικά τελειώνουν όταν πληρώνονται ένας ή δύο μισθοί από τους απλήρωτους, για να σταματήσουν να επεκτείνονται (σ.σ. οι απεργίες), αλλά ξεκινούν πάλι στο τέλος του μήνα, όταν οι μισθοί αρχίσουν πάλι να μην πληρώνονται».

Η περίπτωση των απλήρωτων μισθών στα μεταλλουργεία του Ισπαχάν δεν αποτελεί εξαίρεση, αλλά μάλλον είναι σύνθετης φαινόμενο που εντείνεται ενόψει της παρούσας κρίσης. Μια μοτία να ρίξει κανείς στις διάφορες ανακοινώσεις του διαδικτυακού τόπου Iran Labor Report, θα βρει αρκετές περιπτώσεις εργατών που έχουν μείνει απλήρωτοι για μήνες (ακόμα και πάνω από 10 μήνες, όπως οι εργάτες των τηλεπικονιωνιών), αλλά ο περιορισμένος χώρος μιας εφημερίδας δεν μπορεί να καλύψει ένα τέτοιο ζήτημα.

Μισθοί πείνας

Σύμφωνα με πρόσφατη απόφαση της ιρανικής κυβέρνησης (πάρθηκε στα μέσα του Μάρτη), ο βασικός μισθός αυξήθηκε κατά 15%, φτάνοντας στο... αστρονομικό ποσό των 303.48

Μαύρη εργασία

Οπως είπαμε παραπάνω, πολλοί εργάτες δε δουλεύουν σε μόνιμες θέσεις εργασίας αλλά σε «προσωρινές»,

πουλάνε τα προϊόντα τους στα μεταλλουργεία του Ισπαχάν, με τρίμηνες συμβάσεις και πολύ χαμηλά μεροκάματα και με εύκολη την απόλυτή τους από τους εργοδότες τους.

Οικιστική φούσκα και ανεργία

Εκτός από τα παραπάνω, ένα σημαντικό ζήτημα που σχετίζεται με το βιοτικό επίπεδο του πληθυσμού είναι το στεγαστικό. Να πως περιγράφει την πολιτική του ιρανικού κράτους, μετά την άνοδο του Αχμαντινεζάντ στην έξουσία, ο ιρανός οικονομολόγος που αναφέραμε παραπάνω: «Όταν ο κύριος Αχμαντινεζάντ ανέβηκε στην έξουσία, προμήθευσε με χαμηλότοκα δάνεια τους αγοραστές πρώτης κατοικίας, ειδικά τους νέους και τους φτωχούς. Ωστόσο, μιας και τα νέα σπίτια δεν χτίζονταν τόσο γρήγορα όσο η αύξηση της ρευστότητας (σ.σ. δηλαδή όσο αυξάνονταν τα χρήματα που διέθεταν οι αγοραστές τους), η πίεση στην αγορά κατοικίας απλά αυξήθηκε εκθετικά. Για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, η κυβέρνηση προσπάθησε να αυξήσει την κατασκευή νέων κατοικιών επιχορηγώντας τις πρώτες ύλες όπως το πατέλλο»^[4].

Πού οδήγησε όμως όλη αυτή η πίεση για κατασκευή νέων κατοικιών; Στη δημιουργία μιας οικιστικής φούσκας: «Κερδοσκοπία, υπερβολική ρευστότητα και έλλειψη επενδυτικής ασφάλειας, όλα έχουν συμβάλει στη δημιουργία μιας οικιστικής φούσκας που απειλεί την οικονομία της χώρας. Για παράδειγμα, ένα μικρό διαμέρισμα (70 τετρ.μέτρων) σε μικρομεσαία συνοικία της Τεχεράνης κοστίζει σήμερα 400 εκατ. τουμάνς ή 400 χιλιάδες δολάρια. Αυτό είναι ένα αστρονομικό ποσό για την πλειοψηφία του πληθυσμού, είτε είναι πρώτοι αγοραστές είτε όχι. Αυτό απλά δε μπορεί να συνεχιστεί χωρίς να δημιουργήσει σοβαρά κοινωνικά προβλήματα, ειδικά όταν κάποιος λαμβάνει υπ' όψη του ότι το 35% των κατοίκων της Τεχεράνης είναι ενοικιαστές, δηλαδή τουλάχιστον 4.2 εκατ. άνθρωποι μόνο στην Τεχεράνη. Η αύξηση στην πιμή των κατοικιών οδηγεί σε υψηλότερα ενοίκια, κάνοντας τη ζωή ιδιαίτερα δύσκολη για αυτό το κύριο. Επιπρόσθετα, εξανοικάζει τους νέους ανθρώπους να μείνουν με τους γονείς τους ακόμα κι όταν είναι στην ηλικία του τέλους των 20 ή των αρχών των 30. Ορισμένοι ακόμα και παντρεμένοι εξακολουθούν να μένουν με τους γονείς τους απλά γιατί δε μπορούν να διαθέσουν χρήματα ούτε για να νοικιάσουν ένα μικρό διαμέρισμα και οι περισσότεροι από αυτούς τους ανθρώπους έχουν δουλειά. Το επίσημο «Στατιστικό Κέντρο του Ιράν» θέτει το ποσοστό ανεργίας (Μάρτης 2007) μεταξύ των νέων 15-29 στο 22.4%. Το ποσοστό ανεργίας για την ίδια ομάδα στις αστικές περιοχές δηλώνεται ως 25.6%. Η υποαπασχόληση για το σύνολο του εργατικού δυναμικού δηλώνεται 8.4%.

Επομένως, εάν θεωρήσουμε τους "επίσημα" υποαπασχολούμενους και ανέργους νέους ανθρώπους, θα πάρουμε ένα 34% του νεαρού εργαζόμενου πληθυσμού που δεν έχει την τύχη ούτε να νοικιάσει ένα δωμάτιο πάσσο μάλλον ένα μικρό διαμέρισμα^[4].

Εργατικές κινητοποιήσεις

Αυτή η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στη χώρα δεν είναι δυνατόν να μη γεννήσει εργατικό κίνημα. Οι εργατικές κινητοποιήσεις μπορεί να μη παίρνουν το ρυθμό... χιονοστιβάδας, ορισμένες φορές όμως αποτελούν αγκάθι για το καθεστώς. Εκτός από τα μεταλλουργεία του Ισπαχάν, που όπως αναφέραμε παραπάνω καιρό σημειώνονται απεργίες και κινητοποιήσεις για τους απλήρωτους μισθούς, στο παρελθόν έχουν γίνει μεγαλύτεροι αγώνες. Οπως για παράδειγμα στο εργοστάσιο Ζαχαροκάλαμου Haft Tareh (Seven Hills) Sugarcane Corporation, όπου δουλεύουν 5.000 εργάτες και βρίσκεται στη βορειοδυτική επαρχία του Khuzestan. Εκεί, από το Σεπτέμβρη του 2007, σημειώθηκαν εβδομαδιαίες επαναλαμβανόμενες απεργίες σε περίοδο 2-3 μηνών για τα χαμηλά μεροκάματα και οι εργάτες ξανακατέβηκαν σε απεργία 20 ημέρων το Μάιο του 2008 με τα ίδια αιτήματα^[8]. Μικρότερης κλίμακας κινητοποιήσεις αναφέρονται στα δελτία Τύπου του Iran Labor Report στο διαδίκτυο.

Αγριά καταστολή

Απέναντι στις εργατικές κινητοποιήσεις που συνήθως θάβονται από τα περισσότερα δυτικά ΜΜΕ –τα οποία βλέπουν μόνο τους φοιτητές να διαδηλώνουν για την «ελευθερία»– και τους συνδικαλιστές που οργανώνουν τους αγώνες το καθεστώς είναι ιδιαίτερα σκληρό. Το καθεστώς καταδικάζει αικόμα και συνδικαλιστές μόνο και μόνο γιατί συμμετείχαν στον εορτασμό της Πρωτομαγιάς. Να πως περιγράφει ένα ιρανικό site που αναφέρεται σε εργατικά θέματα τις ποινές που έχουν επιβληθεί κατά καιρούς:

«Η Σουζαν Ρατζανί και η Σβίτα Κεϊραμπάντη καταδικάστηκαν σε 4 μήνες φυλάκισης και 12 βουρδουλίες, ο Αμπουλάχ Χάνι καταδικάστηκε σε 91 μήρες φυλάκιση και 40 βουρδουλίες και ο Σεΐντ Χαλέμπτ Χοσεΐνη καταδικάστηκε σε 6 μήνες φυλάκιση και 50 βουρδουλίες. Η ετυμηγορία εκδόθηκε από το Ποινικό Δικαστήριο της Sandandaj – τμήμα 101. Οι παραπάνω συνδικαλιστές καταδικάστηκαν εξαιτίας της συμμετοχής τους στον εορτασμό της Πρωτομαγιάς του 2008 στην Sandandaj»^[9].

Ενώ ο Μαντούρ Ονσάνλον, ο πρόεδρος

«Δημιουργική λογιστική» σε... πυρηνικό επίπεδο!

Ηεπίσημη φωτογραφία ενός βομβαρδιστικού B52 στην αεροπορική βάση Barksdale στη Λουιζιάνα το δείχνει με ένα αξιοσέβαστο οπλοστάσιο πυρηνικών όπλων, που μπορεί να μεταφέρει με τη μία: 14 αεροπορικούς πυραύλους Κρουζ, τέσσερις βόμβες B61-7 και δύο βόμβες B83... Κατά τη νέα συμφωνία ελέγχου των πυρηνικών όπλων, που θα υπογραφεί τον επόμενο μήνα μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας, αυτές οι 20 πυρηνικές κεφαλές θα μετρούνται μόλις σαν μία. Η ιστορία του ελέγχου των πυρηνικών όπλων είναι γεμάτη με ιδιόμορφους κανόνες μέτρησης, που δεν αντιστοιχούνται εύκολα με την πραγματικότητα επί του εδάφους, και η νέα συνθήκη "New Start", που ολοκληρώθηκε την περασμένη βδομάδα, δεν είναι διαφορετική. Σ' αυτή την περίπτωση, ανεξάρτητοι ειδοκοί λένε ότι η κάθε πλευρά θα είναι ικανή να συμμορφωθεί με τη συνθήκη, ενώ θα περικόπτει λιγότερα πυρηνικά όπλα από αυτά που ίσως εμφανίζονται στα χαρτιά.

Στην πραγματικότητα, σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις, ο ΗΠΑ και η Ρωσία μαζί θα εξακολουθούν να είναι ικανές να αναπτύξουν 1.300 πυρηνικές κεφαλές επιπροσθέτως του ορίου των 3.100 που επιβλήθηκε στις δύο χώρες από τη νέα συνθήκη. Σύμφωνα με ορισμένες διατάξεις, ισχυρίζονται οι ειδικοί, οι δύο πλευρές θα μπορούσαν να αναπτύξουν περίπου τόσες πυρηνικές κεφαλές όσες επέτρεπε η συνθήκη που υπογράφηκε το 2002 από τον πρόεδρο Τζορτζ Μπους, η οποία θα αντικατασταθεί με τη νέα συμφωνία. "Πρόκειται για δημιουργική λογιστική", είπε ο Pavel Podvig, ένας επί σειρά ετών ερευνητής οπλικών συστημάτων από τη Ρωσία, ο οποίος τώρα εργάζε-

Η φωτογραφία μιλάει από μόνη της. Ενα βομβαρδιστικό B52 που μπορεί να μεταφέρει 6 αεροπορικούς πυραύλους Κρουζ, 4 βόμβες B-61-7, 2 βόμβες B83, 8 επιπλέον αεροπορικούς πυραύλους Κρουζ και 6 εξελιγμένους πυραύλους Κρουζ (που η αμερικανική πολεμική αεροπορία σχεδιάζει να τους αποσύρει), δηλαδή 20 πυρηνικά όπλα (ή 26 στη χειρότερη περίπτωση), με τη νέα συνθήκη «περιορισμού» των πυρηνικών όπλων, που υπογράφηκε στην Πρόγραμμα μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας, μετριέται σαν ΕΝΑ ΠΥΡΗΝΙΚΟ ΟΠΛΟ!

ται στο Πανεπιστήμιο του Στάνφορντ. "Βρήκαν έναν τρόπο για να κάνουν μειώσεις χωρίς πραγματικά να τις κάνουν και ήταν χαρούμενοι που το δέχτηκαν αυτό γιατί κανένας δεν ήθελε να πάει σε πιο σοβαρά μέτρα".

Τα παραπάνω έγραφαν οι «Τάιμς της Νέας Υόρκης» στις 30 του περασμένου Μάρτη, σε άρθρο με τίτλο «Ο Ελέγχος των όπλων μπορεί να είναι διαφορετικός στα χαρτιά απ' ό, τι στο έδαφος».

Συμφωνία μαϊμού

Δέκα μέρες μετά, η νέα συμφωνία που αντικαθιστά τη συμφωνία Start (Strategic Arms Reduction Treaty) του 1991, υπογράφεται στην Πρόγραμμα από τους Ομπράμα και Μεντβέντεφ. Σύμφωνα με τη νέα συμφωνία (η οποία θα έχει ισχύ δεκαετίας), η κάθε χώρα θα περιορίσει τον αριθμό των στρατηγικών πυρηνικών της κεφαλών από 2.200 που είναι σήμερα (όπως προέβλεπε η συμφωνία SORT που υπογράφηκε στη Μόσχα το 2002) σε 1.550, εντός της ερ-

χομένης επταετίας. Μιλάμε δηλαδή για τις «στρατηγικές» πυρηνικές κεφαλές και όχι για τις «μη στρατηγικές», δηλαδή αυτές που είναι χαμηλότερης εμβέλειας και υποστηρικτικού χαρακτήρα στις επιχειρήσεις του στρατού στα πεδία των μαχών. Οι δύο ηγέτες είχαν συμφωνήσει στο γενικό πλαίσιο των περιοπών από το περσινό καλοκαίρι και είχαν υπογράψει σχετικό «ψηνημόνιο κοινής συνενόησης» στις αρχές Ιούλη στο Κρεμλίνο.

Χρειάστηκε να περάσουν εννιά ολόκληροι μήνες παζαριών για να καταλήξουν στη νέα συμφωνία που παρουσιάστηκε μετά βαθίων και κλάδων σαν αποφασιστικό βήμα για τη δραστική μείωση του μπαμπούλα των πυρηνικών! Κι αυτά τα λένε τη στιγμή που η συμφωνία δεν προβλέπει την καταστροφή ούτε μίας πυρηνικής κεφαλής, όπως υποστηρίζει ο αμερικανός επιστήμονας Hans M. Kristensen σε άρθρο του στο blog της Ομοσπονδίας Αμερικάνων Επιστημόνων. Ο κόσμος δεν έγινε ασφαλέστερος κυρίως γιατί είναι ξεκάθιρο ότι δεν εγκαταλείπεται ούτε η κατασκευή ούτε οι έρευνες για

og/ssp/2010/03/newstart.php), ο οποίος επιβεβαιώνει το δημοσίευμα των «Τάιμς της Νέας Υόρκης» που παραθέσαμε παραπάνω, καταγγέλλοντας τη λαθοροχειρία που για πρώτη φορά εισάγεται στο μέτρημα των πυρηνικών κεφαλών, με τη μέτρηση ενός βομβαρδιστικού B52 ως μία πυρηνική κεφαλή, ενώ μπορεί να μεταφέρει μέχρι και 20!

Κατ' αυτό τον τρόπο, οι δύο μεγαλύτερες πυρηνικές δυνάμεις (ΗΠΑ και Ρωσία) μπορούν να κρύψουν μέχρι και 1.310 πυρηνικές κεφαλές, δηλαδή όσες κατέχουν η Βρετανία, η Κίνα, η Γαλλία, η Ινδία, το Ισραήλ και το Πακιστάν μαζί! Το παράδοξο –λέει ο Kristensen– είναι ότι με αυτή την πλαστή μέτρηση, οι ΗΠΑ και η Ρωσία θα μπορούν να αναπτύξουν περισσότερες στρατηγικές πυρηνικές κεφαλές μέχρι το 2017, από τα άρια που έθετε η προηγούμενη συμφωνία (2002-2012)! Ασφαλέστερος κόσμος;

Θα παραβιάζαμε ανοιχτές πόρτες αν προσπαθούσαμε να επιχειρήματολογήσουμε ότι ο κόσμος δεν έγινε ασφαλέστερος. Οχι μόνο λόγω της λαθοροχειρίας στο μέτρημα, ούτε γιατί αφορά μία πυρηνική κεφαλή για να αποτεφρώσει ένα εκατομμύριο ανθρώπους και να καταστρέψει υποδομές εξυπηρέτησης εκαποντάδων εκατομμυρίων (όπως η Wall Street Journal στις 24/11/08), ούτε και γιατί η μείωση αφορά μόνο στις «στρατηγικές» πυρηνικές κεφαλές (σημειώστε ότι το σύνολο των πυρηνικών κεφαλών, «στρατηγικών» και μη, που είναι έποιμες για χρήση, είναι 8.000, σύμφωνα με την Ομοσπονδία Αμερικάνων Επιστημόνων). Ο κόσμος δεν έγινε ασφαλέστερος κυρίως γιατί είναι ξεκάθιρο ότι δεν εγκαταλείπεται ούτε η κατασκευή ούτε οι έρευνες για

την αναβάθμιση των πυρηνικών όπλων από καφία πλευρά. Γι' αυτό και ο Ομπράμα ζήτησε επιπλέον 7 δισ. δολάρια από το Κογκρέσο στον τελευταίο προϋπολογισμό, για να αναπτύξει τα πυρηνικά οπλικά συστήματα τα επόμενα πέντε χρόνια.

Η συμφωνία που επιτεύχθη, λοιπόν, δεν αποτελεί παρά... κουτόχορο για τους αφελείς που πιστεύουν ότι με τη μείωση των πυρηνικών κεφαλών σε παγκόσμιο επίπεδο θα εξαφανιστεί σταδιακά ο κίνδυνος από το μία παγκόσμια πυρηνική καταστροφή, επομένως η ανθρωπότητα θα ζει... ασφαλέστερη. Η Ιστορία δειχνεί ότι το πρόβλημα δεν ήταν ο φεύγοντας μπαμπούλας της παγκόσμιας πυρηνικής καταστροφής (που λειτουργούσε μόνο για να τρομοκρατεί τους λαούς, μια και οι ιμπεριαλιστές δεν επρόκειτο ποτέ να προκαλέσουν τέτοια καταστροφή που θα τους αφανίζει και τους ιδίους), αλλά η χρήση των πυρηνικών όπλων σε ποι... χαμηλά επίπεδα (βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανίου κτλ.), που προκάλεσε πραγματική

εγκληματική καταστροφή σε μια σειρά χώρες.

Η πιο πρόσφατη από αυτές τις καταστροφές ήταν στη Λωρίδα της Γάζας από το Ισραήλ, στον τελευταίο πόλεμο πριν από ένα χρόνο, την ιδιαίτερη πορεία του Ισραήλ εξακολούθει να τηρεί σιγή ιχύος για τα πυρηνικά όπλα που κατέχει (αν και οι αμερικανοί επιστήμονες εκτιμούν ότι έχει τουλάχιστον 80 στρατηγικές πυρηνικές κεφαλές, ενώ το Ινστιτούτο Διεθνών Στρατηγικών Ερευνών, που εδρεύει στο Λονδίνο, εκτιμά ότι διαθέτει 100 έως 300 πυρηνικές κεφαλές). Γι' αυτό και ο πρωθυπουργός του Ισραήλ Βενιαμίν Νετανιάχου ακύρωσε την προγραμματισμένη επίσκεψή του στην Ουάσιγκτον, στα πλαίσια της συνόδου για την «πυρηνική ασφάλεια», μόλις τηλεοφορήθηκε ότι η Αγγλία και η Τουρκία σχεδίαζαν να θέσουν το ζήτημα των πυρηνικών του Ισραήλ, το οποίο φυσικά δεν έχει επικυρώσει τη συμφωνία μη διάδοσης των πυρηνικών όπλων σε ποι... χαμηλά επίπεδα (βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανίου κτλ.), που προκάλεσε πραγματική

Απλώνει τη σκιά της η Ρωσία στην Κεντρική Ασία

Υπό τον πλήρη έλεγχο της προσωρινής κυβέρνησης «Λαϊκής Εμπιστοσύνης» φαίνεται ότι βρίσκεται πλέον η κατάσταση στο Κιργιστάν, μετά την πολύνεκρη εξέγερση της περασμένης βδομάδας. Ο ανατραπείς πρόεδρος Κουρμάντεκ Μπακίεφ, που εγκατέλειψε την πρωτεύουσα μετά το λουτρό αίματος που προκάλεσε, με 91 νεκρούς και 1.561 τραυματίες, και κατέφυγε στη νότια πόλη Osh, βάση της πολιτικής του ισχύος, μη έχοντας την απαιτούμενη υποστήριξη για να αμφισβητήσει την προσωρινή κυβέρνηση υπό τη Ρόζα Οτουνμπάεβα, επιχειρεί να διαπραγματεύεται την παρούση του με αντάλλαγμα εγγυήσεις για την ασφάλεια του ίδιου, της οικογένειάς του και των στενών συνεργατών του.

Ο Μπακίεφ πήρε τα ήνια της εξουσίας το 2005, όταν ο προκάτοχός του Ασκάρ Ακάγιεφ εγκατέλειψε τη χώρα, αφού έπνιξε στο αίμα την αποκαλούμενη εξέγερση της Τουλίπας, διακηρύσσοντας ότι είναι οπαδός της δημοκρατίας και των μεταρρυθμίσεων, για να αποδειχθεί ίδιος και χειρότερος από τον προκάτοχό του. Ο αυταρχισμός, η δια

Στα δικά μας

Η αστική προπαγάνδα προσπαθεί να μας κάνει να πιστέψουμε ότι είμαστε συνέταιροι! Συνέταιροι στη διαχείριση του κράτους, συνέταιροι στα κέρδη των τραπεζών και των άλλων καπιταλιστών. Οπως το 1999-2000 οι πάντες συζητούσαν για το χρηματιστήριο και όροι όπως *limit up* και *limit down* ακούγονταν ακόμα και στις λαϊκές συντροφιές, τώρα συζητάμε για τα spreads και τα επιτόκια και όλους αυτούς τους δυσνόητους οικονομικούς όρους. Κάθε παπαγαλάκι της δημοσιογραφίας, που είναι αμφίβολο αν είχε ξανακούσει αυτούς τους όρους, έχει άποψη και την εκθέτει δημοσίως. Οι πάντες, δε, αγωνιούν για το αν θα τα καταφέρει η κυβέρνηση, αν θα καλυφθούμε από τις «αγορές» ή θα καταφύγουμε στο «μηχανισμό στήριξης», που πλέον είναι διαθέσιμος κ.τ.λ.

Υπάρχει βέβαια μια λεπτομέρεια που πέρασε εντελώς στα ψιλά και μόνο σε οικονομικά έντυπα. Σύμφωνα με παράγοντες του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου, όπως το πρακτορείο Bloomberg και η γαλλική τράπεζα Credit Agricole, «**η Ελλάδα μπορεί να πληρώσει περίπου 13 δισ. ευρώ επιπλέον σε τόκους για το χρέος που πρόκειται να πουλήσει αυτή τη χρονιά**. 13 δισ. ευρώ επιπλέον θα βγουν από τα κρατικά ταμεία για να χορτάσουν την ακόρεστη δίψα αυτών που ζουν «νοικιάζοντας» χρήμα σε όσους το χρειάζονται!

Και γιατί το χρειάζεται η καπιταλιστική Ελλάδα; Οχι για να στηρίξει τα λαϊκά εισοδήματα, όχι για να στηρίξει τις κοινωνικές υπηρεσίες που «προσφέρει» το κράτος, ούτε καν για να στηρίξει την καπιταλιστική ανάπτυξη. Το ελληνικό αστικό κράτος χρειάζεται χρήμα για να ξεπληρώσει προγράμματα δάνεια. Και τι θα γινόταν αν σταματούσε να πληρώνει τα δάνεια; Οχι ό,τι έγινε στη σοβιετική Ρωσία μετά τη νικηφόρα Οκτωβριανή Επανάσταση, όταν οι Μπολσεβίκοι διακήρυξαν ότι δεν πληρώνουν δεκάρα από τα χρέα που είχε συσσωρεύσει το τσαρικό καθεστώς, αλλά ό,τι έγινε το 2002 στην Αργεντινή, όταν μπροστά στον κίνδυνο επέκτασης της λαϊκής εξέγερσης, ο πέμπτος κατά σειρά πρόεδρος (οι προηγούμενοι είχαν ανατραπεί) αναγκάστηκε να κηρύξει το χρέος της χώρας «απεχθέας» και οι πιστωτές, με πρώτο και καλύτερο το ΔΝΤ, έσπευσαν να επαναδιαπραγματευθούν, διαγράφοντας το ένα τρίτο περίπου του συσσωρευμένου χρέους.

Αυτό που συμβαίνει τους τελευταίους μίνες είναι κατά βάση εξαιρετικά απλό: η κυβέρνηση στραγγαλίζει τους εργαζόμενους, προκειμένου να αποπληρώνει τους διεθνείς τοκογλύφους, οι οποίοι αποθρασύνονται ολοένα και περισσότερο. Αυτό που συμβαίνει τους τελευταίους μίνες θα το πληρώνουμε για πολλά χρόνια. Θα το πληρώσουμε πολύ ακριβά. Με συνεχή «πακέτα» αντεργατικών-αντιλαϊκών μέτρων. Με καρατόμηση στοιχειώδων εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Ας κοιτάξουμε, λοιπόν, τα δικά μας συμφέροντα και ας ξεσκωθούμε ενάντια σ' αυτούς που μας ξεπουλούν στις αγορές του καπιταλισμού.

■ Κωμωδία

Η κυβέρνηση Παπανδρέου, με επικεφαλής τον ίδιο τον πρωθυπουργό, αποτελεί έναν καταπληκτικό δίασο κωμωδίας, που ανεβάζει το έργο «Τσακίστε τους κερδοσκόπους». Ένα έργο μόνο για εκλεκτό κοινό, με το οποίο διασκεδάζουν οι ανά τον κόσμο ένοικοι των «ντιλινγκ ρουμ» των μονωπαλιακών ομήλων του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου. Ας δυμηδούμε μερικές ατάκες αυτής της κωμωδίας:

– Δεν ζητάμε λεφτά από την ΕΕ, πολιτική στήριξη δέλουμε.

– Πήραμε πολιτική στήριξη από τους εταίρους μας και πλέον τα επιτόκια του δημόσιου χρέους δ' αρχίσουν να αποκλιμακώνονται.

– Ζητάμε μηχανισμό στήριξης, αλλιώς δια προσφύγουμε στο ΔΝΤ (επειδή τα επιτόκια δεν... φοβήθηκαν την πολιτική στήριξη).

– Δεν θα προσφύγουμε στο ΔΝΤ, αυτό ήταν μόνο μια δεωρητική υπόθεση. Η λύση δα δοθεί εντός της ευρωζώνης.

– Μεγάλη επιτυχία η συμφωνία για τη δημιουργία μηχανισμού στήριξης. Τώρα έχουμε ένα γεμάτο περίστροφο πάνω στο τραπέζι που θα αναγκάσει τους κερδοσκόπους να ρίξουν τα επιτόκια.

– Ποτέ δεν είπαμε ότι τα επιτόκια δα αποκλιμακωδίουν αμέσως (επειδή οι κερδοσκόποι δεν τρόμαζαν από το νεροπίστολο).

– Μεγάλη επιτυχία ο μηχανισμός στήριξης, αλλά εμείς δεν θα τον χρειαστούμε. Θα τα καταφέρουμε μόνοι μας.

– Δεν μας ικανοποιεί η συμφωνία, χρειαζόμαστε έναν πιο ευέλικτο μηχανισμό στήριξης, όπως πρότειναν οι ευρωασιαστές.

– Δεν ζητάμε καμιά επαναδιαπραγμάτευση της συμφωνίας για το μηχανισμό στήριξης. Είναι ικανοποιητικός και αποτελεί ένα δίγυτο ασφαλείας, που δεν θα χρειαστεί να χρησιμοποιήσουμε (το γεμάτο πιστόλι έγινε δίχυτο ασφαλείας).

Καταλαβαίνετε γιατί γελούν οι γιάπορες των τραπεζών μονοπαλίων και γιατί πρέπει να κλαίμε εμείς; Καιρός είναι, όμως, να σταματήσουμε το κλάμα και ν' αρπάξουμε τη «βραχεγένη σανίδα». Γιατί μόνο έτσι θα σταματήσουμε την αντιλαϊκή λαίλαπα.

■ Ρηχό λαρύγγι

Και για όσους ψάχνουν (λέμε τώρα) το «βαθύ λαρύγγι» που (υποτίθεται ότι) μίλησε σε ισπανό χρηματιστή, ο οποίος μίλησε στην ιστοσελίδα του χρηματιστήριου της Φρανκφούρτης, η οποία με το δημοσίευμά της (σύμφωνα με το οποίο η Ελλάδα ζητά

όπως έλεγε χαρακτηριστικά προ καιρού ο υφισματικός Οικονομικών Σαχινίδης. Ο υπουργός Οικονομικών, όμως, πλέον διαφωνεί. Οπως είπε σε συνέντευξη του στην «Ημερήσια» την 1η Απρίλη (κάθε άλλο παρά πρωταπριλιάτικη), «Τα υψηλά spreads αντανακλούν την ανασφάλεια που δημιουργεί στους επενδυτές το υψηλό χρέος και μεγάλο έλλειμμα αξιοποίησας που έχει η χώρα μας εξαιτίας της επιλογής της προηγούμενης κυβέρνησης να κρύβει αντί να λύνει το πρόβλημα. Ούτε το χρέος μειώνεται, ούτε η εμπιστούμηνη ανακτάται με ψέματα!»

■ Πού πήγε το «κίνημα»;

Ο ίδιος υπουργός ήταν που κόμπαζε ότι κατάφερε να δημιουργήσει «κίνημα αποδείξεων». Ομως, τα στοιχεία (δεν δημοσιεύτηκαν ακόμη) δείχνουν ότι τα έσοδα από ΦΠΑ κατέρρευσαν το Μάρτη. Μειώθηκαν κατά 10%, γράφει ο αστικός Τύπος. Τι έγινε; Απλούστατα, το «κίνημα» μετατράπηκε σε... «αντικίνημα». Μετά τις αξήσεις στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης και στον ΦΠΑ, ο κόσμος άρχισε να παζαρεύει: κάνε μου έκπτωση και μη μου δίνεις απόδειξη. Άσε που οι μαγαζάτορες

■ Καπιταλισμός!

Περισσότεροι από 100 νεκροί. Ο απολογισμός δεν έκλεισε, καθώς τα σωστικά συνεργεία εξακολουθούν να ξεδάβουν νεκρά σώματα. Περισσότεροι από 200 οι τραυματίες. Δεκάδες χιλιάδες οι πληγέντες. Η λάσπη έπνιξε τις φαβέλες του Ρίο. Τις παραγκουπόλεις όπου συντίθονται οι παρείς της Βραζιλίας. Της Βραζιλίας που αποτελεί μια από τις χώρες του BRIC (Βραζιλία, Ρωσία, Ινδία, Κίνα), μια από τις χώρες με την υψηλότερη ανάπτυξη του καπιταλισμού τα τελευταία χρόνια. Της Βραζιλίας που έχει για πρόεδρο τον... αριστερό, πρώην συνδικαλιστή, Λούλα ντα Σίλβα...

είδαν ότι δεν υπάρχει μηχανισμός στις εφορίες και άρχισαν να μη καταβάλλουν τον ΦΠΑ.

■ Τους κάρφωσε

Επιλογή του Παπανδρέου και του Παπακωνσταντίνου είναι ο πρόεδρος του ΟΔΔΗΧ [Οργανισμός Διαχείρισης Δημόσιου Χρέους] Π. Χριστοδούλου, ο οποίος μιλώντας στο CNBC είπε ότι η «συζήτηση για τη Συμφωνία [σ.σ. στη σύνοδο κορυφής της ΕΕ] έχει κάνει περισσότερο κακό παρά καλό, καθώς δημιουργεί αβεβαιότητα». Ο ίδιος δήλωσε, επίσης, ότι «αν δεν υπήρχε η συζήτηση για το ΔΝΤ και τα πακέτα στήριξης, θα είχαμε την ησυχία μας». Ποιος πανηγύρισε πρώτος για τη συμφωνία στην ΕΕ; Ο Παπανδρέου, σε δήλωση που έκανε στις 25 Μάρτη. Ποιος «απειλούσε» με προσφυγή στο ΔΝΤ; Ο Παπανδρέου, με τον πιο επίσημο τρόπο μάλιστα (ομιλία στο υπουργικό συμβούλιο)! Και ποιος είναι ο βασικός οικονομικός σύμβουλος του Παπανδρέου; Ο επί των Οικονομικών υπουργός του, Βεβαίως, Βεβαίως...

■ Πόσο πήγε το μαλλιό;

Τι γύρευε ο Τρεμόπουλος των «Οικολόγων-Πρασίνων» στα κεντρικά γραφεία του ΠΑΣΟΚ, όπου συναντήθηκε με τον Ξυνίδη; Για να μη σας κουράζουμε με κουζί, σας λέμε ότι συζήτησαν για την πολύφερνη νύφη που ακούει στο όνομα δημαρχία Θεσσαλονίκης. Το είπε λίγο αργότερα ο ίδιος ο Τρεμόπουλος μιλώντας σε ραδιοφωνικό σταδίου: «Υπάρχει κατάρχας μια δετική στάση για συνεργασία στη Θεσσαλονίκη». Επί τη ευκαιρία, μάλιστα, το πήγε και... μακρύτερα, μιλώντας για ανάγκη «κοινού βιηματισμού των δημοκρατικών και δημιουργικών δυνάμεων». Προφανώς, το ΠΑΣΟΚ συγκαταλέγεται στις «δημοκρατικές και δημιουργικές δυνάμεις». Πώς να μη συγκαταλέγεται όταν ο Τρεμόπουλος διαπιστώνει πως η Μπηριμπίλη κάνει μόνο εξαγγελίες που κινούνται «στη σωστή κατεύθυνση» και ρίχνει το ανάδεμα «στα βαρίδια μέσα στο υπουργείο της»; Θα βγουν τίποτα κονδυλιάκια για τις «περιβαλλοντικές» ΜΚΟ, ως φαίνεται...

ΥΓ: Η τελευταία φράση του σχολίου μας ενισχύεται και από το γεγονός ότι οι «Οικολόγοι-Πράσινοι» ανακοίνωσαν την οργάνωση σεμιναρίου «για τα Οικονομικά του Περιβάλλοντος». Οπως ανακοίνωσαν, «βλέπουν αυτή τη δομική κρίση όχι μόνο ως απειλή αλλά και ως ευκαιρία αναδιάταξης των οικονομικών προτεραιοτήτων της Ελλάδας σε μια "πράσινη προοπτική"». Ε, ως κάτοχοι του know how, θέλουν να διδάξουν και άλλους πως να τα «πάρουν» από το κράτος.

■ Θα μας τρελάνουν

Τελικά τι είναι η Κίνα; Χώρα που οικοδομεί το σοσιαλισμό, όπως έγραφε ο «Ριζοσπάστης», μετά την επίσκεψη της Παπαρήγα (ως επίσημης προσκεκλημένης του «αδελφού ΚΚ Κίνας»), ή κάτι άλλο; Στην τελευταία προ ημερίσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή, πάντως, η Παπαρήγα είχε τον εξής διάλογο με τον Καρατζαφέρη:

Καρατζαφέρης: Ποιες χώρες δεν έχουν δημόσιο χρέος; **Η Κίνα,** η κομμουνιστική Κίνα, δεν έχει χρέος, αλλά Βεβαίως δουλεύουν για ένα ρύζι, για ένα πιάτο ρύζι.

Παπαρήγα: Μόνο που δεν είναι κομμουνιστική!

Καρατζαφέρης: Εάν δέλετε, λοιπόν, κυρία Παπαρήγα και εδώ να δουλεύουν όλοι οι Έλληνες για ένα πιάτο ρύζι, δα μειώσουμε το δημόσιο χρέος. Άλλα εδώ μας λέτε να αυξήσουμε το μισό στα 1.500. Από τη μία μεριά, εδώ στον έλληνα εργάτη να πάρει 1.500 και από την άλλη μεριά, η μόνη χώρα που δεν έχει δημόσιο χρέος είναι η Κίνα, που δουλεύει για ένα πιάτο ρύζι.

Παπαρήγα: Δεν είναι κομμουνιστική!

Καταλήγετε τι είναι η Κίνα (και όχι τι δεν είναι), γιατί δα μας τρελάνετε.

■ Λωποδύτες

Είπε ο Παπανδρέου, μιλώντας στο «Βήμα της Κυριακής»: «Και το μεγάλο στοίχημα, όχι μόνο αυτής της κυβέρνησης, αλλά ολόκληρης της κοινωνίας πλέον, είναι διπλό. Και να αξιοποιήσουμε καλύτερα το αστείρευτο δυναμικό της χώρας για την παραγωγή πλούτου αλλά και να το διανείμουμε δίκαια. Αυτό κάνουμε με τη στροφή του παραγωγικού προτύπου της χώρας προς την πράσινη ανάπτυξη αλλά και με τη ριζική αλλαγή που φέρνει το νέο φορολογικό σύστημα. Ενα μόνο παράδειγμα είναι το τεκμήριο εισοδήματος για την πολυτελή ζωή που δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από τα δηλωθέντα εισοδήματα».

Διαβάστε προσεκτικά την ανάλυση και τους πίνακες που δημοσιεύουμε στη σελίδα 8 αυτού του φύλλου και δα καταλάβετε ότι έχουμε να κάνουμε με κοινούς απατεώνες. Τα τεκμήρια υπήρχαν, δεν τα καθιέρωσε η σημερινή κυβέρνηση. Αυτό που κάνει η σημερινή κυβέρνηση είναι να ρίχνει τα τεκμήρια κάτω από το μισό, ώστε να φοροδιαφεύγουν περισσότερο οι καπιταλιστές και τα λαμόγια, ενώ παράλληλα να επιβαρύνονται οι εργαζόμενοι και ένα κομμάτι από τα μεσαία στρώματα.

Κάθε φορά που στα ευρωενωαστικά όργανα παίρνεται μια απόφαση για το πρόβλημα του ελληνικού χρέους, η κυβέρνηση Παπανδρέου και τα έμμισθα παπαγαλάκια της ξεσπούν σε πανηγυρισμούς, προσπαθώντας να δημιουργήσουν ένα κλίμα ευφορίας. Το έχουν κάνει τρεις φορές μέχρι τώρα, με αποκρύφωμα τη συμφωνία της 25ης Μάρτη, γ' αυτό και η τέταρτη (το απόγευμα της περασμένης Κυριακής) δεν μας εξέπληξε. Ήταν αναμενόμενη. Άλλωστε, ο επί των Οικονομικών υπουργός εξέφραζε ικανοποίηση και μετά από κάθε φορά που η κυβέρνηση έβγαινε στις «αγορές» για δανεισμό και εισέπραττε επιτόκια χαστούκια. Ακόμα και μετά τον τελευταίο δανεισμό, της 29ης Μάρτη, ο Παπακωνσταντίνου δήλωσε «είμαι ευχαριστημένος! Ας αφήσουμε, λοιπόν, κατά μέρος τις ποπταρίες κυβέρνησης και παπαγάλων και ας δούμε την ουσία».

Ας ξεκινήσουμε από την τελευταία απόφαση του Eurogroup. Οι χώρες της ευρωζώνης συμφώνησαν να δανείσουν την Ελλάδα με προσδιορισμένη 30 δισ. ευρώ

νηση Παπανδρέου θα βγει πρώτα για δανεισμό στις «αγορές» ή θα προσφύγει αμέσως στο μηχανισμό «στήριξης», ποιο επιπτόκιο θα θεωρήσει «ικανοποιητικό» και τα παρόμιοι ανήκουν στη σφαίρα του τζόγου. Σημασία έχει πως το ελληνικό κράτος εξακολουθεί να είναι όμηρος των πιο επιθετικών τμημάτων του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου, που -όπως σημειώνουμε εδώ και καιρό - έχει μετατρέψει την Ελλάδα σε σάκο του μπος και τεστάρει γενικότερα σενάρια. Αυτό πρέπει να το δούμε αναλυτικότερα.

Η τρέχουσα παγκόσμια καπιταλιστική κρίση έχει δημιουργήσει νέες ανάγκες για μεριδές της κεφάλαιου. Πρωτίστως για το χρηματιστικό, που πρασιτεί απομιζώντας αξίες που παραγονται σε όλο τον κόσμο. Τα ρίσκα είναι τεράστια, ενώ όλες οι αντιθέσεις ανάμεσα σε κράτη και ανάμεσα σε μεριδές του κεφάλαιου ακόμα και μέσα στο ίδιο κράτος «τρέχουν» και «μεταλάσσονται» καθημερινά. Αυτή την περίοδο δοκιμάζονται πράγματα, δοκιμάζονται συμ-

ότι ένα τέτοιο επιπτόκιο είναι καθαρά τοκογλυφικό. Αυτοί, όμως, θα κάνουν σύγκριση με το σχεδόν 7% που είχε δημιουργηθεί στη δευτερογενή αγορά τίτλων πριν μερικές μέρες, κρύβοντας το γεγονός ότι τα επιπτόκια της δευτερογενής αγοράς διαμορφώνονται από τα παιχνίδια που παίζουν μεταξύ τους οι διάφορες μεριδές των ραντιέρηδων και δεν αφορούν το επιπτόκιο με το οποίο δανείζεται το δημόσιο. Αυτό συνέβη τη μεγάλη βδομάδα. Αμέσως μετά την έκδοση των εφτατέων ομολόγων, την οποία η κυβέρνηση κάλυψε οριακά, με τη συνδρομή των ελληνικών τραπεζών που αγόρασαν το 40% των ομολόγων (σε ελκυστικότατα επιπτόκια, βεβαίως), άρχισαν οι φήμες για επικείμενη χρεοκοπία, οι οποίες φούντωσαν μετά της δηλώσεις του Παπανδρέου στο υπουρ-

Δοκιμάζονται οι αντοχές του προλεταριάτου

το 2010, υπό τη μορφή τριετών ομολόγων, με επιπτόκιο λίγο πάνω από το 5%. Γιατί η κυβέρνηση Παπανδρέου δεν έσπευσε αμέσως να κάνει χρήση αυτού του «δώρου», παίρνοντας τα 30 δισ. που χρειάζεται, αλλά άρχισε τα καλαμπούρακια με το πιστόλι που τιλέον είναι γεμάτο; (Για γεμάτο πιστόλι μιλούσαν και μετά τη συμφωνία της 25ης Μάρτη, άλλα και τον Ιμπεριαλιστικό βορρά. Είναι πολλοί οι αναλογιστές (και μέσα στην ίδια τη χώρα) που θεωρούν, για παράδειγμα, ότι η επόμενη φούσκα του κρατικού χρέους θα σκάσει στη Γαλλία. Και μάλλον έχουν δίκιο, αν αναλογιστούμε την πρεμιόρα που δείχνει η γαλλική πολιτική ηγεσία για «στήριξη» της Ελλάδας. Στην Ελλάδα δοκιμάζεται η αντοχή της ευρωζώνης. Ήδη, έχουν διαφορεί οι τεράστιες αντιθέσεις ανάμεσα στις γεργετριες δυνάμεις, τη Γαλλία και τη Γερμανία, που δε μπορούν να συνεννοθούν ούτε για τα αστεία (από την άποψη της οικονομικής τους δύναμης) προσά που χρειάζονται για τη διαχείριση του ελληνικού χρέους μέσα σε «λογικά» πλαισία.

Τέλος, στην Ελλάδα δοκιμάζονται οι αντοχές του προλεταριάτου μιας ευρωπαϊκής χώρας. Είναι άλλο πράγμα οι συνταγές του ΔΝΤ να εφαρμόζονται στη Λαϊκή Αμερική, την Ασία και την Αφρική και άλλο στην καρδιά της Ευρώπης. Τι θα γίνει αν το ελληνικό προλεταριάτο ξεσηκωθεί; Πώς θα διαχειριστούν πολιτικά και οικονομικά μια τέτοια κατάστ

■ Τεκμήρια της απάτης (και μετά τα μερεμέτια)

Οσο πιο πλούσιος, τόσο λιγότερα πληρώνεις

Με την κατάθεση του φορολογικού νομοσχέδιου, η γκεμπελική κυβερνητική προπαγάνδα υποστήριξε ότι με την επαναφορά των περιβόητων τεκμηρίων διαβίωσης θα παταχτεί η φοροδιαφυγή και θα αναγκαστούν οι διάφοροι αεριτζήδες της λεγόμενης παραοικονομίας να πληρώσουν φόρο. Το σχετικό άρθρο στο φορολογικό νόμο τιτλοφρούντων την «Προσδιορισμός εισοδήματος με βάση την τεκμαρτή δαπάνη». Τώρα μετονομάστηκε, για προπαγανδιστικούς λόγους, σε «Προσδιορισμός εισοδήματος με βάση την αντικειμενική δαπάνης και υπηρεσίες τεκμήρια». Η μαγική λέξη είναι το «αντικειμενικές». Οπως σημειώναμε στο προηγούμενο φύλο της «Κ» ισχύει το αντίθετο. Ο χώρος δεν μας επέτρεψε τότε παρά να αναφέρουμε μερικά παραδείγματα. Επειδή το θέμα των τεκμηρίων είναι χαρακτηριστικό για το χαρακτήρα αυτού του φορολογικού νομοσχέδιου, επανερχόμαστε με αναλυτικά στοιχεία και συγκριτικούς πίνακες που αποδεικνύουν ότι η επαναφορά των τεκμηρίων έγινε πρώτο για να χαρατσώσει εργαζόμενους και μεσαία στρώματα και δεύτερο για να υψώσει τείχος ασφάλειας γύρω από μεγαλοκαπιταλιστές, αεριτζήδες, χοντρολαμβάνη και μαφισδους Κροίσους.

Μιλώντας γενικά, όσο μεγαλύτερο λαμβάνει είναι κάποιος, όσο περισσότερο εισόδημα κρύβει, τόσο περισσότερο ευνοημένος είναι με το σύστημα των τεκμηρίων. Ας το δούμε με ένα παράδειγμα: κάποιος κρύβει εισόδημα 300.000 ευρώ και με τα τεκμήρια αναγκάζεται να φορολογηθεί για 50.000 ευρώ. Αυτός μάνιμάνι φοροδιαφεύγει για εισόδημα 250.000 ευρώ. Άλλος κρύβει εισόδημα 60.000 ευρώ και με τα τεκμήρια φορολογείται για 30.000 ευρώ. Αυτός φοροδιαφεύγει για εισόδημα 30.000 ευρώ. Αρι, **όσο μεγαλύτερος φοροφυγός είναι κάποιος, τόσο πιο ευνοημένος είναι, σε κάθε περίπτωση**.

Ομως δεν είναι μόνο αυτό. Τα τεκμήρια εισάγονται με τέτοιο τρόπο ώστε να ευνοηθούν οι μεγαλοκαπιταλιστές και τα χοντρολαμβάνη και να χτυπηθούν όχι μόνο μεσαία στρώματα, αλλά ακόμη και εργαζόμενοι.

Γί' αυτό, άλλωστε εισήγαγαν αυτά τα κριτήρια, ενώ θα μπορούσαν να διατηρήσουν το παλιό καθεστώς, που δε μετρούσε ως τεκμήριο η πρώτη κατοικία και ένα αυτοκίνητο. Ή έστω να βάλλουν ένα κριτήριο που θα προστάτευε τους μισθωτούς (π.χ. πρώτη κατοικία μέχρι 150 τ.μ. και αυτοκίνητο μέχρι 1.800 κυβικά). Δεν το έκαναν, γιατί προσδοκούν ν' αρπάζουν φόρο και από αυτά τα δήθεν αθώα τεκμήρια.

Ενώ βάζουν τεκμήρια για τους φτωχούς, μειώνουν τα τεκμήρια που ισχυαν ως τώρα για τους πλούσιους!

Η μείωση που προβλεπόταν στο αρχικό νομοσχέδιο, όπως το κατέθεσε η κυβέρνηση στη Βουλή, ήταν

ΤΕΚΜΗΡΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ		
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ	ΙΣΧΥΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟ	ΝΕΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ
7	4.800	-
8	6.100	3.000
9	8.000	3.450
10	9.900	3.900
11	11.800	4.350
12	14.200	4.800
13	16.700	5.250
14	20.500	5.810
15	26.500	6.550
16	33.600	7.230
17	41.300	7.940
18	49.500	8.650
19	57.800	9.360
20	66.600	10.070
21	75.700	10.927
22-23	85.300	11.921
24-25	95.900	12.915
26-27	107.900	13.909
28+	112.900	14.903

ΤΕΚΜΗΡΙΟ ΣΚΑΦΟΥΣ		
ΜΗΝΙΚΟΣ ΜΕΤΡΑ	ΙΣΧΥΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟ	ΝΕΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ (πληρωμούριο)
Μέχρι 8	21.000	5.000
8-10	38.000	6.000-7.000
10-12	55.600	8.500-12.000
12-14	74.400	17.000-22.000
14-16	95.000	27.000-34.500
16-18	117.000	42.000-49.500
18-20	144.200	59.500-69.500
20-22	174.800	79.500-89.500
22-24	210.000	107.000-124.500
24-26	250.000	142.000-159.500
26-28	295.800	177.000-194.500
28-30	348.000	212.000-229.500
30-32	407.200	247.000-264.500
32+	455.400	282.000
ΜΕ ΜΟΝΙΜΟ ΠΗΛΗΡΩΜΑΤΟΣ Χ 2	Αμοθή ΠΗΛΗΡΩΜΑΤΟΣ Χ 1	

ΤΕΚΜΗΡΙΟ ΠΙΣΙΝΑΣ		
ΕΜΒΑΔΟ m2	ΙΣΧΥΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟ	ΝΕΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ
εξωτερικός		
25-60	11.600	6.000 (0-60 m2)
60-120	29.200	16.000
120+	46.800	24.000
εσωτερικός		
25-60	17.400	12.000 (0-60 m2)
60-120	43.800	36.000
120+	70.200	48.000

ΙΣΧΥΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ				
ΕΠΙΦΑΝ	ΤΙΜΕΣ ΖΩΝΗΣ			
m2	2799	2800	4999	5000
0-200	0	0	0	0
201	49.621	49.639	88.623	88.641
250	61.718	61.740	110.228	110.250
300	74.062	74.088	132.274	132.300
400	98.749	98.784	176.365	176.400
400+100	103.681	103.723	185.183	185.220

ΝΕΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ			
ΕΠΙΦΑΝ	ΤΙΜΕΣ ΖΩΝΗΣ		
m2	2799	2800-4999	5000
80	2.400	3.360	4.080
120	4.400	6.160	7.480
150	6.800	9.520	11.560
200	10.800	15.120	18.380
250	18.300	25.620	31.110
300	25.800	36.120	43.860
400	55.800	78.120	94.860
400+100	61.800	86.520	105.060

ΙΣΧΥΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟ ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΑΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ				
ΕΠΙΦΑΝ	ΤΙΜΕΣ ΖΩΝΗΣ			
m2	2799	2800	4999	5000
0-150	0	0	0	0
151	9.318	9.323	16.644	16.648
200	12.344	12.348	22.046	22.050</

ΚΟΝΤΑ

Συνεχή χαστούκια από τις «αγορές»

Μια ανάσα από την προσφυγή στο μηχανισμό «στήριξης» της ΕΕ και του ΔΝΤ βρίσκεται η κυβέρνηση Παπανδρέου, αφού οι «αγορές» κάθε άλλο παρά τρόμαξαν από το «μπαζούκα», όπως έσπευσε η κυβερνητική προταγόνιδα να διαφρημίσει τη συμφωνία συγκεκριμένοποιότης του μηχανισμού. Πώς να τρομάξουν οι «αγορές», μετά το φιάσκο της περασμένης Τρίτης;

Την Τρίτη η κυβέρνηση προχώρησε σε δημοπρασία εντόκων γραμματίων, που αφορά δανεισμό από την εσωτερική αγορά. Το αποτέλεσμα ήταν... εκπληκτικό:

– Το επιπλέον για τα επίσημα διάρκεια εντόκων γραμματίων εκτινάχτηκε στο

4,85%, από 2,20% που ήταν στην προηγούμενη δημοπρασία (12 Γενάρη).

– Το επιπλέον για τα εξάμηνης διάρκειας έντοκων γραμματίων εκτινάχτηκε στο 4,55% από 1,38% που ήταν το Γενάρη!

Και όμως, ο Παπακωνσταντίνου ήταν και πάλι... ευχαριστημένος. «Στόχος της κυβέρνησης είναι η χώρα να συνεχίσει να δανειζεται απρόσκοπτα από τις αγορές», δήλωσε ξεδιάντροπα.

Οι «αγορές» έδωσαν την απάντηση την Τετάρτη και την Πέμπτη, με τα spreads να παίρνουν και πάλι την ανηφόρα και να φτάνουν ακόμα και τις 400 μονάδες. Εκεί, δηλαδή, που ήταν και πριν το... «μπαζούκα», που τελικά αποδείχτηκε κι αυτό αποκριάτικο.

Οι ραντιέρηδες του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου δεν είναι παιδάκια για να παραμυθιάζονται. Οταν η απόφαση του Eurogroup όρισε το 5% σαν βάση για τριετή δανεισμό της Ελλάδας και το 6% για τετραετή, γιατί να μην «παίζουν» στο 7% τα δεκαετή ομόλογα, αγοράζοντάς τα σε φτηνές τιμές από τους πιο συντηρητικούς «παίχτες»; Από την άλλη, η «επιχείρηση Ελλάδων πρέπει να οδηγηθεί μέχρι το τέλος». Το ελληνικό κράτος πρέπει να εξωθηθεί στην προσφυγή στο μηχανισμό «στήριξης», ώστε να μελετηθεί η δομή και οι δυνατότητες αυτού του μηχανισμού και να οργανωθεί η στρατηγική απέναντι στο τεράστιο χρέος άλλων χωρών, όπως η Ισπανία, η Ιταλία, η Γαλλία.

Φορολογική ασυλία στο μεγάλο κεφάλαιο

Στην ανάλυσή μας για το Σφορολογικό νομοσχέδιο, πριν ακόμη τη συζήτηση στην αρμόδια διαρκή επιτροπή της βουλής, αναφερθήκαμε σε μερικές από τις ρυθμίσεις που διαιωνίζουν τις προκλητικές φοροαπαλλαγές του μεγάλου κεφαλαίου. Σ' αυτό το σημείωμα θα αναφερθούμε ενδεικτικά σε μερικές από τις πολλές ρυθμίσεις που διαιωνίζουν τη φορολογική ασυλία στο μεγάλο κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο.

Στο άρθρο 12, με το βαρύγδουπο τίτλο «Κατάργηση φορολογικών απαλλαγών νομικών προσώπων...», όπως έχει ψηφιστεί στην αρμόδια επιτροπή της βουλής, βρίθουν οι εξαρέσεις. Δηλαδή, διαιωνίζεται η φορολογική ασυλία. Εξακολουθούν, λοιπόν, να ισχύουν οι παρακάτω φοροαπαλλαγές:

α) Οι απαλλαγές που προβλέπονται στο άρθρο 103 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ΚΦΕ), που σε έκταση καλύπτουν τρεις σελίδες A4. β) Οι απαλλαγές που προβλέπονται για τη Διεθνή Τράπεζα Ανασυγκροτήσεως και Αναπτύξεως και τους αλλοδοπούς οργανισμούς και από διεθνή σύμβαση η οποία έχει κυρωθεί με νόμο. Με τον αποικιοκρατικό νόμο 2687/1953, φοροαπαλλάσσονται οι επενδύσεις του ξένου κεφαλαίου. Αυτές δε οι προκλητικές ρυθμίσεις έχουν κατοχυρωθεί και συνταγματικά και παραμένουν σε όλες τις αναθεωρήσεις του συντάγματος. γ) Οι απαλλαγές που προβλέπονται από τους περιβόλους αναπτυξιακούς νόμους προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου. Μέχρι το 1998, οι καπιταλιστές που εντάσσονται στα σκανδαλώδη κίνητρα των νόμων αυτών ήταν υποχρεωμένοι να κρατούν σε λειτουργία τις επιχειρήσεις τους για 10 χρόνια, προκειμένου υποτίθεται να διατηρήσουν τις θέσεις εργασίας. Μετά το 1998 τα χρόνια υποχρεωτικής λειτουργίας έγιναν τέντε από δέκα. δ) Οι απαλλαγές που προβλέ-

πονται από διμερείς συμφωνίες για την αποφυγή διπλής φορολογίας, οι οποίες έχουν κυρωθεί με νόμο.

Στο τελευταίο θα σταθούμε περισσότερο, μιας και όλες χωρίς εξαίρεση οι offshore εταιρίες έχουν τις έδρες τους σε χώρες που είναι φορολογικοί παράδεισοι. Οι χώρες αυτές έχουν υπογράψει διεθνείς συμβάσεις με την Ελλάδα για την περιβόλητη διπλή φορολογίη και οι συμβάσεις αυτές έχουν κυρωθεί με νόμο που ψηφίστηκε στην ελληνική βουλή. Εποι, από τη σημήνη που διατηρούνται οι φοροαπαλλαγές των χωρών φορολογικών παραδείσων, η αύξηση του συντελεστή φορολογίας των offshore εταιριών που έχουν ακίνητα στην Ελλάδα από 3% σε 15% δεν έχει καμία πρακτική αξία.

Και είναι μεγάλη απότικη αυτά που ισχυρίζονται οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι, ότι με τη ρύθμιση αυτή θ' αναγκάσουν τους ιδιοκτήτες των ακίνητων να τα περάσουν στο όνομά τους και να καταβάλλουν τους αναλογούντες φόρους. Τέλος, θυμίζουμε αυτό που γράψαμε στην προηγούμενη ανάλυσή μας. Παράλληλα με την αύξηση του συντελεστή φορολογίας των offshore εταιριών από 3% σε 15% δίνονται με το ίδιο άρθρο (το 57) στους καπιταλιστές διέξοδοι φοροαπαλλαγής.

ε) Οι απαλλαγές που ορίζονται από τις διατάξεις των παρακάτω νόμων: αα) Με τα άρθρα 7, 19 και 33 του νόμου 3283/2004 για τα αμοιβαία κεφάλαια. Με το άρθρο 33 το αμοιβαίο κεφάλαιο καταβάλλει φόρο ίσο με 3 τοις χιλίοις επί του ενεργητικού του! ββ) Με το άρθρο 39 του νόμου 3371/2005 για τις εταιρίες επενδύσεων χαρτοφυλακίου. γγ) Με τα άρθρα 20 και 31 του νόμου 2778/1999 για

τα αμοιβαία κεφάλαια ακινήτων και τις εταιρίες επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία. Οι εταιρίες επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία, για παράδειγμα, υποχρεώνονται να καταβάλουν φόρο 3 τοις χιλίοις επί των επενδύσεων τους. δδ) Με άρθρα των νόμων 2992/2002 (για τα αμοιβαία κεφάλαια επιχειρηματικών συμμετοχών) και 2367/1995 (για τις εταιρίες κεφαλαίων επιχειρηματικών συμμετοχών).

Με το άρθρο 16 οι μεγαλομέτοχοι εταιριών που κρατάνε για ένα χρόνο τις μετοχές εταιριών που είναι εισιτημένες στο χρηματιστήριο απαλλάσσονται από την καταβολή φόρου για τα κέρδη που αποκόμισαν από την πτώληση των μετοχών. Ακόμη, αυτοί φοροαπαλλάσσονται και στις περιπτώσεις που έχουν στην κατοχή τους μετοχές έξωνες εταιριών. Αυτές οι φοροαπαλλαγές ισχύουν και για νομικά πρόσωπα που έχουν στην κατοχή τους μετοχές και τις πωλούν μετά από ένα χρόνο. Τέλος, αυτές οι φοροαπαλλαγές ισχύουν για μετοχές που είναι εισηγμένες σε ξένα χρηματιστήρια.

Στην προηγούμενη ανάλυσή μας για το φορολογικό νομοσχέδιο αναφερθήκαμε στην παρ. 1 του άρθρου 18 του φορολογικού νομοσχέδιου, με την οποία δινόταν η δυνατότητα «επαναπατρισμού» κεφαλαίων εξωτερικού με την υποχρέωση να φορολογηθούν με 5%. Προσθέτουμε ότι με την παρ.5 του ίδιου άρθρου δινέται η δυνατότητα σ' αυτούς να πληρώσουν μόνο 2,5% και όχι 5%, εάν τα εισαγόμενα κεφάλαια «επενδύθουν» είτε σε τίτλους του ελληνικού δημοσίου για δύο χρόνια είτε σε αμοιβαία κεφάλαια για δύο χρόνια είτε για αγορά ακινήτου κ.λπ.

«Αποπληθωρισμός» σημαίνει «κινεζοποίηση»

Μιλώντας σε αυστριακό περιοδικό, ο επικεφαλής του ΔΝΤ («σοσιαλιστής», μην το ξεχάμε) Ντομινίκ Στρος-Καν είπε πως για την ελληνική οικονομία «η μόνη αποτελεσματική θεραπεία που έχει απομείνει είναι ο αποπληθωρισμός». Η αστική προταγόνιδα σχολίασε από ουδέτερα έως θετικά τη δήλωση Στρος-Καν. Παρουσίασε τον «αποπληθωρισμό» σαν μια διαδικασία μείωσης των τιμών.

Ομως, «αποπληθωρισμός» σημαίνει πτώση των μισθών σε όλο το φάσμα της οικονομίας και όχι γενικά και αόριστα πτώση των τιμών. Ιδιού πως σχολίασε τη δήλωση Στρος-Καν ένας νεοφιλελεύθερος δημοσιογράφος: «Η πραγματική οικονομία λειτουργεί πανάκριβα, άρα αναποτελεσματικά, δηλαδή μη ανταγωνιστικά (...). Αυτό θα ανατρέψει τώρα ο αποπληθωρισμός. Κάθε συντελεστής κόστους θα πρέπει να μειώσει τις απαιτήσεις του. Το κράτος, οι ειδικότεροι, επιφαγγελματίες, οι μισθωτοί και βεβαίως οι επιχειρηματίες» (Μπ. Παπαδημητρίου, «Καθημερινή»).

«Αποπληθωρισμός» σημαίνει ότι οι μισθοί συμπλέζονται τόσο πολύ ώστε να δημιουργηθεί αρνητικός πληθωρισμός. Η απώλεια 1-1,5 μισθών από τους εργαζόμενους στο δημόσιο δεν αρκεί. Πρέπει να χτυπηθούν συνολικά οι μισθοί, ώστε να πέσει η ζήτηση. Θυμηθείτε ότι αυτό είχε δηλώσει (χωρίς να χρησιμοποιήσει τον όρο «αποπληθωρισμός») και ο επίτροπος Ολι Ρεν, μετά την ανακοίνωση του «πακέτου» των αντεργοτικών μέτρων από την κυβέρνηση Παπανδρέου. Είχε πει ότι η μείωση των μισθών πρέπει να περάσει και στον ιδιωτικό τομέα, για να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα.

Ομως, ο καπιταλισμός δε μπορεί να ζήσει χωρίς το μέγιστο κέρδος. Γ' αυτό και η συμπίεση των μισθών δε θα οδηγήσει σε ανάλογη πτώση των τιμών, διότι οι καπιταλιστές πρέπει να διατηρήσουν το επίπεδο των κερδών

Μαγική εικόνα ο αριθμός εισακτέων

Μαγική εικόνα είναι και φέτος ο αριθμός των προσφερόμενων θέσεων σε Πανεπιστήμια και Τεχνολογικά Ιδρύματα. Οταν έρθει η ώρα του λογαριασμού -τα αποτελέσματα των πανελλαδικών εξετάσεων-, ο αριθμός αυτός θα μειωθεί κατά πολύ και χιλιάδες θέσεις θα παραμείνουν κενές στα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Παρά το όσα ακούστηκαν και γράφτηκαν περί κατάργησης της βάσης του 10 (πολλές φορές αντικρουόμενα από τα χελη της Διαμαντοπούλου και του υφυπουργού Πανάρετου), η κυβέρνηση, απ' ότι φαίνεται, στο πλαίσιο των σκληρών αντιλαϊκών περικοπών, αποφάσισε να διατηρήσει το μέτρο και φέτος. Ετσι, ο ισχυρός αυτός ταξικός φραγμός, μαζί με τις τορπίλες των θεμάτων «διαβαθμισμένης δυσκολίας» θα κάνει και πάλι το θαύμα του και ο αριθμός εισακτέων, που έτσι κι αλλιώς είναι «ανώτατος αριθμός εισακτέων», δηλαδή η οροφή στην οποία αναγκαστικά δεν πρέπει να φθάσουν άλι, θα μείνει ένα «πουκάμισο αδειανό». Μόνο τα προηγούμενα τέσσερα χρόνια (από το 2006, που άρχισε να εφαρμόζεται το βαθμολογικό πλαίσιο της βάσης του 10) χάθηκαν περίπου 70.000 θέσεις σε Πανεπιστήμια και ΤΕΙ, ενώ είναι σήμουρο ότι ο αριθμός αυτός θα υπερβεί τις 80.000, μετά και τις φετινές πανελλαδικές εξετάσεις. Στο μέλλον, η εργαζόμενη κοινωνία και η νεολαία της δεν πρέπει να τρέφουν αυταπάτες ότι θα δουν καλύτερες μέρες. Τα δύσα έχουν με τον ένα ή άλλο τρόπο εξαγγελθεί, η καθιέρωση του Εθνικού Απολυτήριου, που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ για την Παιδεία, με εξετάσεις πανελλαδικού τύπου σε όλες τις τάξεις του Λυκείου, άμεση εμπλοκή των Πανεπιστημίων στις εξετάσεις με καθιέρωση συντελεστών και ειδικών πλαίσιων σε επιλεγμένα μαθήματα και οι δεσμεύσεις της κυβέρνησης έναντι της ΕΕ, είναι σήμουρο ότι θα αποτελέσουν ισχυρά χτυπήματα στην ιστορικά διαμορφωμένη τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, διατηρώντας την ουσία της φιλοσοφίας της βάσης του 10, ακόμη κι αν αυτή καταργηθεί.

Δεν αποτελεί, λοιπόν, αιτία πανηγυρισμού, ο αριθμός των φετινών εισακτέων, ο οποίος είναι κατά 97 θέσεις μικρότερος από τον περιονό. Σύμφωνα με το υπουργείο Παιδείας, 88.165 είναι φέτος οι προσφερόμενες θέσεις σε Πανεπιστήμια και ΤΕΙ, μαζί με τις Στρατιωτικές Σχολές, τις Σχολές των Μπάτων και τις Ακαδημίες του Εμπορικού Ναυτικού. Τις θέσεις αυτές υπολογίζεται ότι θα διεκδικήσουν 123.144 υποψήφιοι, πράγμα που σημαίνει ότι αμέσως-αμέσως αποκλείονται 34.979 υποψήφιοι, ενώ ο τελικός αριθμός αυτών που θα μείνει εκτός νυμφώνος θα είναι πολύ μεγαλύτερος (πέρυσι ξεπέρασε τις 50.000). Χιλιάδες νέοι δεν θα ογγίζουν τη βάση του 10, χιλιάδες δεν θα πετύχουν στη σχολή της πρώτης προτίμησής τους και πάμπολλοι θα είναι αυτοί που δε θα μπορέσουν να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους, λόγω της οικονομικής κρίσης που έχει στραγγίζει τα νοικοκυριά και δε μπορούν -περισσότερο από άλλες χρονιές- να στηρίξουν τις σπουδές των παιδιών τους σε σχολές μακριά από τον τόπο κατοικίας.

Αναλυτικά οι θέσεις που ανακοινώθηκαν από το υπουργείο Παιδείας είναι οι εξής: 40.750 θέσεις για τα Πανεπιστήμια

και τις Εκκλησιαστικές Ακαδημίες (20 λιγότερες από πέρυσι) και 43.940 για τα ΤΕΙ, την Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε. και τις Ανώτερες Σχολές Τουριστικής Εκπαίδευσης (480 περισσότερες από πέρυσι). Το υπουργείο σταθερά επιλέγει να ενισχύει τις θέσεις ΤΕΙ, κυρίως αυτών των περιφερειακών, φουσκώνοντας για λόγους εντυπωσιασμού τον συνολικό αριθμό, ξέροντας εκ των προτέρων, μετά βεβαιώθητας, ότι πολλές εξ αυτών θα μείνουν κενές. Γ' αυτό δε μας κόνει καθόλου εντύπωση η αύξηση των θέσεων (μέχρι και 100 θέσεις) στα Τμήματα Ζωικής Παραγωγής, όταν σε αυτά πέρυσι ήταν σχεδόν κανόνας ο μηδενικός αριθμός εισακτέων. Στις ανωτέρω θέσεις (σύνολο 84.690) προστίθενται οι θέσεις των Στρατιωτικών Σχολών, των Μπατσοσχολών και των Σχολών Εμπορικού Ναυτικού και έτσι ο τελικός αριθμός διαμορφώνεται στις 88.165.

Ειδικότερα:

Από τον ανωτέρω συνολικό αριθμό 88.165 θέσεων διατίθενται:

◆ Ποσοστό 90% των θέσεων Πανεπιστημίων και 69% των θέσεων ΤΕΙ στους μαθητές της Γ' Τάξης ημερήσιων ΓΕΛ και ΕΠΑΛ (ΟΜΑΔΑ Β') και στους απόφοιτους Λυκείου που θα πάρουν μέρος στις πανελλαδικές εξετάσεις. Τα προσστά αυτά θέσεων αναμένεται να διεκδικήσουν 92.882 εν δυνάμει υποψήφιοι, δηλαδή ο 77.686 μαθητές της Γ' Τάξης ημερήσιου ΓΕΛ β' 351 μαθητές της Γ' Τάξης ημερήσιου ΕΠΑΛ (ΟΜΑΔΑ Β) γ 14.845 απόφοιτοι προηγούμενων ετών, που θα λάβουν μέρος στις πανελλαδικές.

◆ Ποσοστό 10% των θέσεων Πανεπιστημίων και ΤΕΙ σε υποψήφιους κατόχους απολυτηρίου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης 2008, 2009, που θα καταθέσουν μηχανογραφικό. Το ποσοστό αυτό αναμένεται να διεκδικήσουν 10.000-12.000 υποψήφιοι.

◆ Ποσοστό 2,5% των θέσεων ΤΕΙ σε κατόχους πτυχίου Β' Κύκλου ημερήσιων ΤΕΕ, ΤΕΛ και Ναυτικών Λυκείων, που θα λάβουν μέρος στις ειδικές εισαγωγικές εξετάσεις. Αναμένεται να το διεκδικήσουν 1.097 απόφοιτοι προηγούμενων ετών.

◆ Ποσοστό 17% των θέσεων ΤΕΙ στους μαθητές της Γ' Τάξης ημερήσιων ΕΠΑΛ (ΟΜΑΔΑ Α) και απόφοιτους ΕΠΑΛ που θα λάβουν μέρος στις πανελλαδικές εξετάσεις των τεσσάρων μαθημάτων. Αναμένονται 16.531 υποψήφιοι.

◆ Ποσοστό 0,5% των θέσεων ΤΕΙ στους κατόχους πτυχίου Β' Κύκλου εσπερινών ΤΕΕ, ΤΕΛ και ναυτικών Λυκείων, που θα λάβουν μέρος στις ειδικές εισαγωγικές εξετάσεις των δύο μαθημάτων. Θα το διεκδικήσουν 123.144 υποψήφιοι, πράγμα που σημαίνει ότι αμέσως-αμέσως αποκλείονται 34.979 υποψήφιοι, ενώ ο τελικός αριθμός αυτών που θα μείνει εκτός νυμφώνος θα είναι πολύ μεγαλύτερος (πέρυσι ξεπέρασε τις 50.000). Χιλιάδες νέοι δεν θα ογγίζουν τη βάση του 10, χιλιάδες δεν θα πετύχουν στη σχολή της πρώτης προτίμησής τους και πάμπολλοι θα είναι αυτοί που δε θα μπορέσουν να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους, λόγω της οικονομικής κρίσης που έχει στραγγίζει τα νοικοκυριά και δε μπορούν -περισσότερο από άλλες χρονιές- να στηρίξουν τις σπουδές των παιδιών τους σε σχολές μακριά από τον τόπο κατοικίας.

◆ Ποσοστό 1% των θέσεων ΤΕΙ στους μαθητές της Δ' Τάξης εσπερινών ΕΠΑΛ (ΟΜΑΔΑ Α), που θα λάβουν μέρος στις πανελλαδικές εξετάσεις των δύο μαθημάτων. Υπολογίζονται 469 υποψήφιοι.

◆ Ποσοστό 1% πέρα από τον αριθμό εισακτέων διατίθεται για μαθητές και απόφοιτους εσπερινών ΓΕΛ, καθώς και στους μαθητές της τελευταίας τάξης εσπερινών ΕΠΑΛ (ΟΜΑΔΑ Β), που θα λάβουν μέρος στις αντίστοιχες πανελλαδικές εξετάσεις της Δ' Τάξης των Λυκείων αυτών.

ΥΓ: Το σημείωμα αυτό γράφτηκε πριν ανακοινωθεί η κατάργηση της βάσης του 10.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Με τη σφραγίδα του ΣΤΕ

Ιδιωτικά πανεπιστήμια τα κολέγια

το πολύ τριών ετών.

Η «Κόντρα» σε προηγούμενο φύλλο της (αρ. φύλ. 586) είχε παρουσιάσει αναλυτικά δικαιώματα στη χώρα καταγωγής (ή προέλευσης) των τίτλων σπουδών. Δεν υπάρχει δηλαδή καμιά διαφορά ανάμεσα σε αυτούς που επέλεξαν να βγουν στο εξωτερικό για σπουδές και σε αυτούς που φοίτησαν σε κολέγιο στην Ελλάδα που συνεργάζεται με ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο, αφού το «πτυχίο» το απονέμει το ίδιο πανεπιστήμιο.

◆ Στο όνομα της ανάγκης για ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης τίτλων εκπαίδευσης, της «ελεύθεριας εγκατάστασης» και της «ελεύθερης παροχής υπηρεσιών» τους συνεργάζονται με την αναγνώριση της επαγγελματικής πτυχίας της Επιτροπής Επαγγελματικής Καταστήματος που προϋποθέτουν απλά επαγγελματική πτυχία, που επιλέγονται να βγαίνουν στην αγορά. Η φιλοσοφία είναι η ίδια με αυτή που εκφράζει η Διαδικασία της Μπολόνια, που αποτυπώνεται και στο σχέδιο για το Δίκτυο Διά Βίου Μάθησης, στο Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων, αλλά και στην αποτίμηση των πανεπιστημιακών σπουδών σε πιστωτικές μονάδες.

◆ Πουθενά δε γίνεται μινέα στο περιεχόμενο των σπουδών των αιτούντων την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, πουθενά δε γίνεται λόγος για τα αναλυτικά προγράμματα των σπουδών, ούτε για το ποιοντίνα πανεπιστημιακών σπουδών σε πιστωτικές μονάδες.

◆ Πουθενά δε γίνεται μινέα στο περιεχόμενο των σπουδών των αιτούντων την αναγνώριση των ακαδημαϊκών προσόντων, τα οποία στο κατώτατη πρόσβαση σε νομιθετικά κατοχυρωμένο επαγγελματικά προσόντων, πουθενά δε γίνεται λόγος για τα αναλυτικά προγράμματα των σπουδών, ούτε για το ποιοντίνα πανεπιστημιακών σπουδών σε πιστωτικές μονάδες.

◆ Πουθενά δε γίνεται μινέα στο περιεχόμενο των σπουδών των αιτούντων την αναγνώριση τω

■ Το πολυνομοσχέδιο της Διαμαντοπούλου

Αλωση εργασιακών δικαιωμάτων και καθεστώς τρόμου

που α) η διάρκεια της εκπαίδευσης είναι μικρότερη κατά ένα τουλάχιστον έτος από εκείνη που απαιτείται στην Ελλάδα β) η εκπαίδευση, που έχει λάβει ο ενδιαφερόμενος αφορά τομείς γνώσεων ουσιωδώς διακριτικούς από εκείνους που καλύπτονται από τον απαιτούμενο τίτλο εκπαίδευσης στην Ελλάδα.

◆ Αρμόδια ελληνική Αρχή ορίζεται το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων (ΣΑΕΠ). Καταργείται το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικής Ιστοτιμίας Τίτλων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΣΑΕΠΤΕ) και το Συμβούλιο Επαγγελματικής Αναγνώρισης Τίτλων Εκπαίδευσης και Κατάρτισης.

◆ Από 1/1/2013 αρμόδιες αρχές να διενεργούν τους «ελέγχους» και την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων είναι οι οικείες Επαγγελματικές Οργανώσεις (ΤΕΕ, Οικονομικό Επιμελητήριο, Ιατρικός Σύλλογος, Δικηγορικός Σύλλογος, κ.λπ.).

◆ Θεοπιζόνται διαδικασίες εξπρές στην αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (τρεις μήνες το πολύ). Μόλις εκδοθεί η αναγνώριστική απόφαση από το ΣΑΕΠ, η αρμόδια Επαγγελματική Οργάνωση υποχρεούται να εγγράψει στα μητρώα της τον ενδιαφερόμενο και να εκδώσει την άδεια ασκήσεως του επαγγέλματος.

◆ Οι απόφοιτοι των κολεγίων θα μπορούν να συμμετάσχουν σε διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ για διορισμό στο δημόσιο. Το ΠΔ αναφέρει ότι «εφόσον αναγνώρισε τα επαγγελματικά προσόντα, ο δικαιούχος έχει τη δυνατότητα να αποκτήσει πρόσβαση στο ίδιο επάγγελμα για το οποίο διαθέτει τα προσόντα στο κράτος μέλος καταγγής και να το ασκεί στην Ελλάδα υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με τους Ελληνες υπηκόους», ενώ παλαιότερο ΠΔ του 2005 (ΠΔ 44) προβλέπει ότι στις εξετάσεις γίνονται δεκτοί οι κάτοχοι πτυχίων ευρωπαϊκών πανεπιστημάτων, εφόσον έχουν τύχει αναγνώρισης από το αρμόδιο Συμβούλιο.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα του Τύπου, το ΣΤΕ έκρινε ότι το ΠΔ πρέπει να έχει τριετή αναδρομική ισχύ, από το 2007 δηλαδή που η Ελλάδα δύσκει να ενσωματώσει τη σχετική ευρωπαϊκή Οδηγία. Επίσης, όσον αφορά τη γνώση της ελληνικής γλώσσας, το ΣΤΕ έκρινε παρανομή τη διάταξη που δίνει τη δυνατότητα στον υπουργό Παιδείας να καθορίσει το επίπεδο, κρίνοντας ως πλέον αρμόδιους να σταθμίσουν την επάρκεια γνώσεων των ενδιαφερομένων να εργαστούν στη χώρα μας τους Συλλόγους και τα Επιμελητήρια.

Ο δρόμος, λοιπόν, για την αναγνώριση των κολεγίων ως ιδιωτικών πανεπιστημάτων μπήκε στο ουλάκι και διασταυρώνεται με το δρόμο του καθορισμού του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων, που θα συμβαδίζει με το αντίστοιχο ευρωπαϊκό πλαισίο.

Γιούλα Γκεσούλη

Η κυβέρνηση βάλθηκε να προωθήσει ως προς τον χρόνο διορισμού των επιτυχώντων στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ και δικαιωμάτων, την απόλυτη υποταγή στην καπιταλιστική αγορά σε όλους τους τομείς, για να δώσει εξετάσεις λακεδισμού στα αφεντικά του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου, οι οποίες, βεβαίως, κατά τον Γιώργο Παπανδρέου θα πραγματοποιούνταν έτσι κι αλλιώς, ανεξάρτητα από την οικονομική κρίση. Η «μπάλα» των εδώ και τώρα αντιλογών ανατροπών πήρε και την Παιδεία. Εποι, η Διαμαντοπούλου παρουσίασε την περιορισμένη Τρίτη στο υπουργικό συμβούλιο ένα κείμενο, που αποτελεί στην ουσία εισηγητική έκθεση του σχεδίου νόμου που προτίθεται να φέρει προς ψήφιση. Το πολυνομοσχέδιο-σκούπα σαρώνει τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών, σπρώχνει το σχολείο στις δαρκάνες της αγοράς, επιβάλλει καθεστώς τρόμου στην εκπαίδευση και πυροδοτεί την επανεκκίνηση των διαδικασιών-φρίσκου για τη νομιμοποίηση των κολεγίων, με την κατάργηση ή τροποποίηση του νόμου Στυλιανίδη.

Οι ενότητες του πολυνομοσχέδιου αφορούν: α) στην «αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού» β) στις «επειγούσες βελτιωτικές παρεμβάσεις στη λειτουργία των ΑΕΙ» γ) στη «δευτεροβάθμια εκκλησιαστική εκπαίδευση» και δ) στα «Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης - Συμμόρφωση προς της ευρωπαϊκή νομιμότητα - Ενίσχυση του ελέγχου ποιότητας».

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται στην πρώτη ενότητα, καθόσον το ξεπάτωμα των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών, η εμπεδωση κλιμάτος γενικευμένης ανασφάλειας και αυταρχιού μέσω της αξιολόγησης, αποτελούν προεόρτια για δραστικότατη μείωση των μόνιμων διορισμών, συρρίκνωση του δημόσιου σχολείου και εξόθηση του σε μορφές διωτικοποιημένης λειτουργίας. Ειδικότερα:

- Ο «επαναπροσδιορισμός της σχέσης του εκπαιδευτικού με την εκπαίδευση», που αφορά στην πρώτη ενότητα περιλαμβάνει:

1. Την καθιέρωση Πιστοποιητικού Παιδαγωγικής Κατάρτισης ως αναγκαία προϋπόθεση για την είσοδο στην εκπαίδευση. Το μέτρο δεν αφορά στην αναμόρφωση του βασικού προγράμματος σπουδών των λεγόμενων καθηγητικών σχολών, με τον εμπλουτισμό τους με παιδαγωγικά μαθήματα και μαθήματα διδακτικής, όπως ίσως φαντάζεται κανείς, αλλά «ειδικά προγράμματα σπουδών», ή μεταπτυχιακά προγράμματα που θα καταρτίζουν οι λεγόμενες καθηγητικές σχολές (με πιθανή την καθηέρωση διδακτικών αναπτυξιακών προγραμμάτων, αν κρίνουμε από την πρακτική των πανεπιστημών). Πρόκειται για ένα ακόμη τείχος που θεοπιζεται για την απόκτηση του σχετικού πτυχίου, που προφανώς θα υπερπτηδούν λιγότεροι από αυτούς που εισάγονται καταρχήν στις καθηγητικές σχολές.

2. Την πρόσληψη στην εκπαίδευση αποκλειστικά μέσω του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, ο οποίος γίνεται ανά διετία και είναι ανοικτός, δηλαδή δεν θα προκρηύσεται συγκεκριμένος αριθμός θέσεων. Οι προσλήψεις θα γίνονται σε επίπεδο σχολικής μονάδας. Οι δυο αυτές παράμετροι σηματοδοτούν αποφασιστική μείωση των διορισμών, ενώ απολλάσσουν

το υπουργείο Παιδείας από δεσμεύσεις ως προς τον χρόνο διορισμού των επιτυχώντων στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ και καλλιέργεια προσδοκιών. Οι πίνακες προϋπηρεσίας κλείνουν οριστικά στις 30.6.10 και ορίζεται μεταβατική περίοδος δύο ετών για αυτούς που περιμένουν στους πίνακες προϋπηρεσίας. Είναι σαφές ότι χιλιάδες εκπαιδευτικοί (ο συνολικός αριθμός είναι πάνω από 45.000) θα μείνουν εκτός νυμφών και θα αναγκαστούν να ξανα-υποστούν τη σκληρή, εξετελιστική δοκιμασία του ΑΣΕΠ, που έχει πυροδοτήσει και την παραπαιδεία των φροντιστηρίων, αφού ο ανταγωνισμός είναι άγριος (ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ αντικατέστησε την επετηρίδα, το μόνο σύστημα διορισμού που εξασφάλιζε μια στοιχειώδη αξιοπρέπεια στον εκπαιδευτικό, και επιβλήθηκε με τη φωτιά και το σίδερο).

3. Την αναγκαστική παραμονή του εκπαιδευτικού τουλάχιστον για 3 χρόνια στον τόπο πρώτου διορισμού. Τα λαμπρα, βέβαια, και οι γλείφεταις της εξουσίας, κάθε φορά, θα βρίσκουν τρόπο να πάρουν αποστάσεις, εκείνοι που θα αποφέρουν είναι οι εκπαιδευτικοί που δεν έχουν «μπάραμπα στην Κορώνη», αφού με πενιχρούς μισθούς θα εξαναγκάζονται σε πολυετή απομάκρυνση από τον τόπο κατοικίας τους και την οικογένειά τους. Η ρύθμιση στοχεύει και πάλι στη μείωση των μόνιμων διορισμών.

4. Την εισαγωγή του θεσμού του «δόκιμου εκπαιδευτικού». Ο νεοδιόριστος εκπαιδευτικός παραμένει επί δύο έτη ως «δόκιμος», πριν μονιμοποιηθεί στο σχολείο ή «μεταταγεί» σε άλλη υπηρεσία του υπουργείου Παιδείας. Η διάταξη αυτή ισχύει και σήμερα, όμως έχει καθαρά τυπικό χαρακτήρα και δεν έχει ενεργοποιηθεί. Τώρα, όμως, συνδέεται ρητά με την αξιολόγηση και υποκρύπτει σαφώς όρηση της μονιμότητας (η «μετάταξη» είναι απλώς το πρώτο βήμα και για μια μελλοντική απόλυτη). Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού γίνεται από τον Διευθυντή του σχολείου, τον Μέντορα του νεοδιόριστου και τον Σχολικό Σύμβουλο.

5. Την καθιέρωση του Μέντορα του νεοδιόριζον εκπαιδευτικού. Η επιλογή του τίτλου του «Μέντορος» είναι για γελία και για κλέματα μαζί, αφού είναι οιλαφάνερο το ρόλο θα πάζει. Δεν αρκεί ο Σχολικός Σύμβουλος, που είναι συνδεδέμενος με την παιδαγωγική εποπτεία του εκπαιδευτικού, απαιτείται και γκαουλάτερ με πειθαρχικές αρμοδιότητες.

6. Την εισαγωγή του θεσμού του «αναπληρωτή με μειωμένο ωράριο» στις περιπτώσεις των σχολείων που οι απαιτούμενες ώρες διδασκαλίας είναι λιγότερες από 16. Η γηεσία του υπουργείου Παιδείας παίζει το κρυφτό. Προσπαθεί τάχισμα να φανεί πιστή στην προεκλογική δέσμευση για «καταράγηση της αροματισθίας» και εισάγει έναν παραπλήσιο θεσμό. Προφανώς, η μισή δουλειά θα σημαίνει και μισή ζωή. Άλλις, θα οδηγηθούμε σε τρελές σκέψεις για γκαλαντόμι υπουργείο.

7. Τη θέσπιση της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας και μέσω αυτής του εκπαιδευτικού, που βεβαίωση θα έχει άμεση επίπτωση και στους μαθητές. Σημειώνουμε ότι το υπουργείο Παιδείας έχει αποστείλει ήδη σχετική εγκύλιο στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, όπου σημειώνει ότ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός...

Μέρες εξάρδημωσης –ενός γείτονα του βγήκε ο παράμεσος, ενώ για άλλες εξαρδημώσεις ήδη διέρετε πολύ συγκλονιστικότερες λεπτομέρειες απ' όσους στερούνται τη φλεόρασης και κατά συνέπεια πλήρους και λεπτομερούς ενημέρωσης – στη σχίζειση τρελλάδα του στάσιμου 1984, μέρες βομβών και ενεργειών γενικών όπως φάνεται κι από το επειολόγιο της βδομάδας.

Δεν πρόλαβε η χώρα της –ποικιλοτρόπιας παραγόμενης αλλά και ερμηνευόμενης– τοίκας να συνέλθει από τις εκρήξεις χολητοτερίνης και τριγλυκερίδων και οι νέες πτώσεις από τα σύννεφα την προσεδάφισαν σε άγνωστους γι' αυτήν πλανήτες. Αφού έμαδε (ή ξαναδημήθηκε, για να τα ξεχάσει και πάλι αύριο, αφού δεν περιλαμβάνονται στη σφαίρα των ενδιαφερόντων της) όλα τα αφορώντα την τρομοκρατία, μπόρεσε και να ξεφύγει λίγο βρει αδερφέ από τα spreads, τα επιτόκια, τις πιέσεις και τις γονυκλίσεις (σε ατομικό και αντιπροσωπευτικό επίπεδο, δάπεδο για πολλούς). Καλοκαράκι του 2002 ξαναπάίνει –παρόλο που το 1984 δεν ξεκουνάει, σ' αυτή τη μαγική παλινδρόμηση στο χωροχρόνο– και τα λουλούδια ξαναδημίζουν. Κάτι τέτοιες ώρες ζηλεύουμε τους πιωλητικούς αναλυτές, γιατί εμείς οι... απολιθωμένες και χαμένες στα δάση της τρέλας, δεν έχουμε κριτήριο για το τι πουλάει και τι όχι. Ζηλεύουμε και τις πένεχχοληδόχους κύστες των ανταγωνιστών μας, γιατί είμαστε κομπλεξιοί και ημιαγράμματοι, αστοχείωτοι και συμπλεγματικοί, όπως πολύ εύστοχα ειπώθηκε από λαμπρά πνεύματα του 20ου αιώνα που «τρούπωσαν» –όπως έλεγε κι ο Κώστας Βουτάς– άποδη διά παντός και συνεχίζουν και στον 21ο αιώνα και εις τους αιώνες των εόνων. Α, μην...

Κρίμα, γιατί όλα έγιναν πάνω που κάποιοι μετρούσαν τη χολητοτερίνη τους για να δουν ποιος την έχει μεγαλύτερη και να «τη σπάσουν» σ' εκείνους που καθημερινά μετράνε κινητά, ακίνητα, αυτοκίνητα και λοιπά στοιχεία που συνιστούν μετεξέλιξη των αντικειμένων εφηβικών μετρήσεών τους... Πλεπαρασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να κλαίσ... Κι από την άλλη: κάλυκες, σκουριά, ραδιοεπικοινωνίες, πυρήνες, συνδεσμολογίες, ωστικά κύματα... Είναι επιτακτική ανάγκη πια τα σεμινάρια φυσικής, φυσικά. Μήπως και ξεπεραστούν και τα αφύσικα...

Δε τάνει που εκατοντάδες πολίτες, δικηγόροι, δικαστές, δημοσιογράφοι κ.ά. έδωσαν ένα κάρο χρήματα ν' αγοράσουν το βιβλίο με τις προκηρύξεις της 17Ν, αλλά αυτό αποτελεί και... επιβαρυντικό στοιχείο, εκτίμησην δάπεδο από την καλύτερη δημοκρατία που είχαμε ποτέ... Γενικά, όπως όλοι καταλάβαμε, τα βιβλία προβάλλονται πλέον ως βδέλυμα ακόμα και στο 1984 που φτάσαμε [είπαμε παραπάνω...].

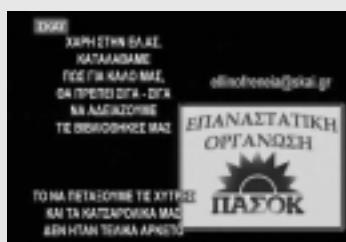
Σημερινά γεγονότα που δεν χώρεσαν στο επειολόγιο, αλλά έχουν το βάρος και το ενδιαφέρον τους: Το 1934 απελαύνεται από τη Γαλλία ο Leon Trotsky ως «ανεπιθύμητος κι επικίνδυνος». Το 1961 γίνεται η αποτυχημένη αμερικανική απόβαση στον κόλπο των Χούρων και το 1977 καταδικάζεται η Leah Schlossberg – Rabin (σύζυγος του άλλοτε ισραηλινού πρωθυπουργού) σε πρόστιμο 27.000 δολαρίων για κάτι παράνομους λογαριασμούς στης ΗΠΑ. Το 1975 ο Κόκκινοι Χμερ καταλαμβάνουν την εξουσία στην Καμπότζη και το 1989 νομιμοποιείται το συνδικάτο «Αλληλεγγύη» στην Πολωνία.

«Η εξουσία παρέχει κάθε τι που δια μορούσε να ζητήσει ένας ψυχοπαθής. Του παρέχει έναν ολόκληρο κόσμο για να μισεί, κατ' επέκταση του αρχικού του μίσους για τον κόσμο. Η δουλική ταύτισή του με την εξουσία, τον καθιστά αυτομάτως διαχειριστή και ενίστει διοικητή ανδρώνιων υπάρχειν, που πάνω τους μπορεί να εκπονάνε την κτηνωδία που απορρέει από το μίσος της εικόνας του εαυτού του. Κι έτσι μπορεί να ανέχεται την απεχδέστατη και ανυπόφορη εικόνα του... Το πώς νοιώθωμα καθορίζεται από την αυξανόμενη αηδία μου για τον κόσμο όπως είναι και την απόφασή μου να εναντιώνομαι σ' αυτόν όσο το δυνατό αποτελεσματικότερα. Από τη δέλησή μου να αντιπαλεύω τις αφανιστικές επιλογές της εξουσίας. Και από τη μόνιμη αγωνία και τη σταδερή μου απόφαση να μη βρεθώ ποτέ συμπαραταγμένος με τον δήμυο. Που κατά περίπτωση μεταφέρεται σε "σωτήρα", ασφαλίτη, χωροφύλακα, στρατοδίκη, παρακρατικό, κομματικό καθοδηγητή, ψευτο-θεραπευτή ή δήδεν επιστήμονα» [Κλεάνθης Γρίβας – «Αντίσταση στην εποχή του τίτοτα»].

Λάτρης της Σερίφου ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου, όπως μαθαίνω από τις κοσμικές-παραπολιτικές στήλες που διαβάζω στον κατήφορο που μ' έβαλε η ανέχεια. Μαθαίνω πως ήρθε σεμνά και ταπεινά στο νησί σου περί την πασχαλιά, σύντροφε μπαρμπα-Αντώνη. Τι σας απέτρεψε να τον υποδεχτείτε μετά κροτίδων και πυροτεχνημάτων, μετά βαίων και κλάδων (κυρίως κλάδων) όπως τίμησαν οι φιλόξενοι Παρισινοί (ποιος Ραγκούσης ρε;) τον προκάτοχό του; Τι λέει κι ο... σύντροφος Βαγγέλης Κορακάκης;

Α ρε Τζάμακο (ποιος Πανούσης ρε;). Πράγματι «strange days have found us»...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokkinoskoufita@eksegersi.gr

■ Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης: καμπάνια ενάντια στην πείνα**Η αλληλεγγύη, κάνει την ανάγκη... δύναμη!**

Καμπάνια ενάντια στην πείνα διεξάγει το Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης και ήδη η πρωτοβουλία του συναντά μεγάλη ανταπόκριση και ογκαλιάζεται από τους Χανιώτες. Με κεντρικά συνθήματα «Να εξαλείψουμε την πείνα από την πόλη μας – Να ξαναδούμε την ανθρώπινη αξιοπρέπεια σαν απαραίτητο «όπλο» και προϋπόθεση αντιδραστής στην κρίση που μας φορτώσανε», το ΦΜΚ έβαλε σαν στόχο, οργανωμένα και μέσα από αυτορυθμίζόμενες συλλογικές διαδικασίες μέσα στην τοπική κοινωνία, να ανακόψει (κι αν είναι δυνατόν να εξαλείψει) το φαινόμενο της πείνας που επεκτείνεται στις μέρες μας, ανάμεσα σε ντόπιους και μετανάστες, άνεργους ή αστεγούς, που είναι πλέον ορατοί (ή όχι) στην πόλη.

Η καμπάνια απευθύνεται κυρίως σε ιδιοκτήτες μικρών καταστημάτων μαζικής εστίασης των Χανιών (εστιατορίων, ταβερνών, ψησταριών, σουβλατζίδηκων, φαστφου-

ντάδικων κλπ) και προ-

στα-

θεί, χωρίς

υπερβολές,

με

αυτοτρόπη

ελεγχόμενες διαδι-

κοσί-

πρέπεια,

με κάθε δυνατό τρό-

πο που δεν θα δημιουργούσε

προκτικό πρόβλημα στη δου-

λεία τους και βέβαια στο φως

της δημοσιότητας και κάθε

καλοπροαίρετου ελέγχου,

να αντιμετωπίσει το υπαρκτό

πια πρόβλημα της πείνας

τους επαγγελματίες το ΦΜΚ

σημαιώνει: «όσο η κρίση βα-

θαίνει γύρω μας, όσο αυτοί

που τη δημιούργησαν σφυρί-

ζουν αδιάφορα και απαιτούν

από εμάς να την πληρώσουμε,

ενώ ταυτόχρονα εκβιά-

ζουν τις «πρόθυμες» κυβερ-

νήσεις να ενισχύσουν τα κέρ-

δη τους, όσο τα πράγματα γί-

νονται όλο και πιο δύσκολα

τους επιτύχουν

από την πείνα

της καμπάνιας

της πείνας

της πεί

■ Νέα φάση τρομούστερίας και κυνηγιού μαγισσών

Έχουν την αλληλεγγύη μας

Ξαναζούμε μέρες 2002. Με συνθέτη τον Χρυσοχοΐδη, ενορχηστρωτή και διευθυντή ορχήστρας τους επιπλέοντες της Αντιτρομοκρατικής και ορχήστρα τα γνωστά παπαγαλάκια της δημοσιογραφίας, ιδιαίτερα της τηλεόρασης, ο ελληνικός λαός βομβαρδίζεται και πάλι μ' έναν ορυμαδό τρομολαγνείας και τρομούστερίας. Ελάχιστες οι εξαιρέσεις, στον Τύπο κυρίως, προσπαθούν να κρατήσουν κάποιες αποστάσεις και να θέσουν κάποια ερωτήματα, όμως όλ' αυτά πνήγονται από τις κραυγές των παπαγάλων, που λένε με το πιο φυσικό ύφος τα πιο απίθανα πρόγραμμα. Ακόμα και οι καλαμώτες, με τις οποίες είναι φραγμένες σχεδόν όλες οι αυλές στη Νέα Φιλαδέλφεια και τη Νέα Ιωνία, παρουσιάζονται ως ενοχοποιητικό στοιχείο για τους 6 συλληφθέντες.

Περιπτώ να πούμε ότι το περιβόητο τεκμήριο αθωότητας πετάχτηκε και πάλι στα σκουπίδια. Κι ας είναι απειρώς λιγότερα και ασθενέστερα αυτά που εμφανίζονται ως «ενδείξεις ενοχής», σε σχέση με όσα παρουσιάστηκαν στην υπόθεση της 17Ν. Ποινικοποιούν όχι μόνο προσωπικές, αλλά και

στενές συγγενικές σχέσεις. Προσπαθούν να εμπλέξουν πολιτικούς χώρους. Ακόμη και την «Κ» φωτογραφίζουν, αναφέροντας όρθρο του Δ. Κουφοντίνα στις στήλες της (έτσι -λένε- έδινε γραμμή στα μέλη του «Επαναστατικού Αγώνα»!). Και βέβαια, ποινικοποιούν συλληφθέντην τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο.

Αναφέρει σε ανακοίνωσή της η ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ: «Θριαμβολογεί ο πρωθυπουργός της πιο αντιλαϊκής κυβέρνησης των τελευταίων δεκαετιών, κυριολεκτικά εχθρός του λαού, γιατί η κυβέρνησή του, με στρατηλάτη τον κυνηγό κεφαλών υπουργό Προ Πο, Μιχάλη Χρυσοχοΐδη, κατάφερε πλήγμα στον «εσωτερικό εχθρό» με τις συλλήψεις των Νίκου Μαζιώτη, Παναγιώτας Ρούπα, Σαράντου Νικητόπουλου, Βαγγέλη Σταθόπουλου, Χριστόφουρου Κορτέση και Κώστα Γουρνά, ως μελών του Επαναστατικού Αγώνα. Φυσικά, δεν είναι η πρώτη φορά που οι κυρίαρχοι για να αποπροσανατολίσουν και να εκφοβίσουν την κοινωνία, για να κάμψουν τους χώρους και τα κίνηματα αντίστασης και ανατροπής καταφεύγουν στο δύ-

μα της «ασφάλειας» και στο ιδεολόγημα της «πάταξης της τρομοκρατίας». Σε αυτή τους την επιχείρηση δεν διστάζουν να ποινικοποιήσουν προσωπικές σχέσεις, να καταπατήσουν το ίδιο τους το Σύνταγμα, να σπιλώσουν πρόσωπα και διαδρομές, να ανακαλύψουν ή να κατασκευάσουν στοιχεία, αποδεικνύοντας ότι το κράτος είναι ο μόνος τρομοκράτης».

Αυτά που παρουσιάζουν ως στοιχεία ενοχής είναι κυριολεκτικά γελοία. Σε κανένα στοιχειωδώς σοβαρό δικαστήριο δεν θα μπορούσαν να σταθούν. Ομως, στο μηχανισμό των έκτακτων στρατοδικείων του «τρομοπολέμου» το ισχύον δίκαιο κουρελάζεται αικόμα και στις πιο στοιχειώδεις διατάξεις του, όπως έχει αποδειχτεί στις μεγάλες πολιτικές δίκες που έγιναν την προηγούμενη επταετία.

Οι συνήγοροι των συλληφθέντων καταγγέλλουν ότι η δικογραφία είναι κινούμενη άμυνος, με στοιχεία που προστίθενται καθημερινά ή των οποίων γίνεται επικίληση στα διαβιβαστικά της Ασφάλειας χωρίς να έχουν κατατεθεί στη δικογραφία, με αποτέλεσμα οι κατηγορούμενοι να μη γνωρίζουν

για τι κατηγορούνται και, συνεπώς, να μη μπορούν να αμυνθούν στην κατηγορία. Το κατηγορητήριο που καταρπίστηκε στηρίζεται στη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης, όπως ακριβώς εφαρμόστηκε στην υπόθεση του ΕΛΑ. Όλοι οι συλληφθέντες κατηγορούνται για τα πάντα. Οχι μόνο για συμμετοχή στον «Επαναστατικό Αγώνα», αλλά και για συμμετοχή σε άλλες τις ενέργειες της οργάνωσης. Χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Χωρίς να έχουν βρεθεί όπλα ή εκρηκτικά στα σπίτια τους, που έχουν βαφτιστεί «γιάφκες»!

Οι Ν. Μαζιώτης και Π. Ρούπα έχουν καταγγείλει τη διαδικασία ως πολιτική δίωξη και έχουν αρνηθεί να απολογηθούν ή να συμπράξουν με οποιονδήποτε τρόπο στην ανάκριση. Ο Σ. Νικητόπουλος αρνήθηκε τις κατηγορίες και κατήγγειλε ότι ποινικοποιείται η γνωριμία του με τον Λ. Φούντα και τον Ν. Μαζιώτη. Οι απολογίες των υπολογίων τριών βρίσκονται σε εξελίξη όπων έκλεινε η ύλη της «Κ».

Θα επανέλθουμε, φυσικά. Σημειώνουμε μόνο ότι σε κάθε περίπτωση έχουν την αλληλεγγύη μας.

■ Εκδήλωση της «Δράσης για την Ελευθερία»

Αγώνας για την απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων

Πάντειο, Παρασκευή 23/4, 7μμ

Νέα διάσταση παίρνει η προγραμματισμένη από καιρό εκδήλωση της «Δράσης για την Ελευθερία», που θα γίνει την ερχόμενη Παρασκευή, 23 Απριλη, στις 7μμ, στο Πάντειο (αμφιθέατρο Σ. Καράγιαργα). Η νέα φύση της τρομούστερίας, με τις συλλήψεις και το κυνήγι μαγισσών θα έχει ασφαλώς τη θέση της στην εκδήλωση (η «Δράση» έχει ήδη πάρει θέση με ανακοίνωσή της, εκφράζοντας την αλληλεγγύη της στους συλληφθέντες και διωκόμενους).

Στην εκδήλωση θα παρουσιαστεί το βιβλίο «Τουπαράρος-Ημερολόγιο φυλακής», των Μ. Ροσενκόρφ και Ν.Φ. Ουϊδόμπρο, με ομιλητές τους Δ. Μπελαντή, Γ. Σταματόπουλο, Α. Σωτηροπούλου και εκπρόσωπο της «Δράσης», ενώ παρέμβαση θα κάνει ο μεταφραστής του Δ. Κουφοντίνας.

Ρωσία-Κεντρική Ασία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

πρόσωπο της στη Ρωσία για να ζητήσει οικονομική υποστήριξη και να προτείνει ρόλο «ειρηνευτικής δύναμης» στο ρωσικό στρατό σε περίπτωση πρόκλησης νέων ταραχών από οπαδούς του ανατραπέντος προέδρου.

Ωστόσο, ανεξάρτητα από το αν και κατά πόσο έβαλε το χέρι της η Ρωσία στην ανατροπή του Μπακίεφ, είναι φανέρω πρώτο ότι την εξέγερση εκμεταλλεύτηκε η αντιπολίτευση για να αναλάβει τα ήνια της εξουσίας και δεύτερο ότι από την αλλαγή φρουράς βγαίνει αναμφισβήτητη κερδισμένη η Ρωσία, ενώ η αμερικανική στρατηγική στην Κεντρική Ασία δέχεται ένα ισχυρό πλήγμα.

Οπως είναι γνωστό, οι ΗΠΑ χρησιμοποιούν από το 2001 την αεροπορική βάση Μανάς στο Κιργιστάν για τη μεταφορά στρατευμάτων και εφοδίων στο Αφγανιστάν και είναι η μόνη στρατιωτική βάση που διαθέτουν στην Κεντρική Ασία, από την οποία διακινούνται από και προς το Αφγανιστάν γύρω στους 45.000 αμερικάνοι στρατιώτες κάθε μήνα. Από το 2003, αεροπορική βάση στο Κιργιστάν διαθέτει και η Ρωσία.

Η ρωσική γησεία εξοργίστηκε με την υπαναχώρηση του Μπακίεφ από τη δέσμευσή του να κλείσει την αμερικανική βάση κατά την επίσκεψή του στη Μόσχα το 2008, κατά την οποία εξασφάλισε οικονομική βοήθεια 2 δισ. δολαρίων και δάνεια από τη Ρωσία. Ομως, λίγους μήνες αργότερα, προχώρησε σε νέα συμφωνία μίσθωσης της βάσης στον αμερικανικό στρατό με υψηλότερο αντίτυπο (60 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο).

Η σημασία του Κιργιστάν, που είναι μια φτωχή, κυρίως ορεινή χώρα, με 5 εκατομμύρια περίπου πληθυσμό, δεν έγκειται στο φυσικό της πλούτου, αλλά στη στρατηγική σημασίας γεωγραφική της θέση για τον έλεγχο της ευρύτερης περιοχής. Οποιος έχει το πάνω χέρι στο Κιργιστάν μπορεί να επηρεάσει τις εξελίξεις και να επεκτείνει την επιρροή του στα γειτονικά Ουζμπεκιστάν και Τατζικιστάν. Το Κιργιστάν συνορεύει επίσης με την αυτονόμη περιφέρεια της Κίνας Xinjiang, όπου σημαντικό ποσοστό του πληθυσμού είναι Ουιγούροι. Την περασμένη χρονιά, είχαν γίνει μεγάλες διαδηλώσεις Ουιγούρων εναντίον της πολιτικής διακρίσεων σε βάρος τους από τις κινέζικες αρχές, που αντιμετωπίστηκαν με άγρια καταστολή. Θεωρείται βέβαιο ότι η αμερικανική βάση Μανάς στο Κιργιστάν δεν χρησιμοποιείται μόνο για τις επιχειρήσεις στο Αφγανιστάν, αλλά και σαν κέντρο διάφορων δραστηριοτήτων που έχουν στόχο την αποσταθεροποίηση της κατάστασης στην Xinjiang.

Με την αλλαγή φρουράς στην εξουσία στο Κιργιστάν, η Ρωσία επεκτείνει την επιρροή της στην Κεντρική Ασία. Πρόκειται για την τρίτη σημαντική νίκη της μετά την ήττα των φιλοδυτικών δυνάμεων στις πρόσφατες προεδρικές εκλογές της Ουκρανίας και τη ρωσική νίκη στον πόλεμο με τη Γεωργία το 2008. Ενισχύει έτσι παραπέρα τη θέση της στον ενδομεσοπεριαλιστικό ανταγωνισμό με τις ΗΠΑ και την Κίνα για τον έλεγχο της Κεντρικής Ασίας.

Οσο για την τύχη της αμερικανικής βάσης στο Κιργιστάν, η πρωτινή κυβέρνηση διαβεβαίωσε την Ουάσιγκτον ότι θα τηρήσει τη συμφωνία που έχει υπογραφεί. Είναι ωστόσο βέβαιο ότι το μέλλον της βάσης θα χρησιμοποιηθεί από τη Ρωσία ως ισχυρό μέσο πίεσης στις διαπραγματεύσεις με τις ΗΠΑ σε μια σειρά ανοιχτά ζητήματα, από το αντιπυραυλικό σύστημα που θελει να εγκαταστήσει η Ουάσιγκτον στην Κεντρική Ευρώπη μέχρι τον Παγκόσμιο Οργ

Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας

✓ Τα θέματα που απασχολήσαν την αθλητική επικαιρότητα κατά τη διάρκεια της δεκαπενθήμερης διακοπής στην έκδοση της «Κ» ήταν αρκετά και με δεδομένο τον περιορισμένο χώρο της στήλης θα προσπαθήσουμε να σχολιάσουμε όσο το δυνατόν περισσότερα. Θα προσπαθήσουμε να κρατήσουμε μια χρονολογική σειρά και θα ξεκινήσουμε από την απόφαση της κυβέρνησης να διακόψει τη χρηματοδότηση του εποιγγελματικού ποδοσφαιρού, με αφρορμή τα επεισόδια πριν τις ποδοσφαιρικές αναμετρήσεις Παναθηναϊκός-Ολυμπιακός και Καβάλα-Αρης.

Η κυβέρνηση, προσπαθώντας να πείσει ότι οι διακρύξεις της για μηδενική ανοχή απέναντι στην αθλητική βίᾳ δεν είναι μόνο λόγια, αποφάσισε και επέβαλε στην διοίκηση της ΟΠΑΠ ΑΕ την αναστολή της χρηματοδότησης των ΠΑΕ της Σούπερ Λίγκας, της Β' και της Γ' Εθνικής. Διακήρυξε ταυτόχρονα, ότι σε συνεργασία με την ΕΠΟ θα αλλάξει τις προβλεπόμενες ποινές και ότι από το επόμενο πρωτάθλημα οι ομάδες που οι οπαδοί τους προκαλούν επεισόδια θα κινδυνεύουν με αφαίρεση βαθμών, αικόνη και με υποβιβασμό. Οσοι ασχολούνται συστηματικά με το ελληνικό ποδοσφαιρού έξρουν πολύ καλά ότι οι κινήσεις της κυβέρνησης και του ΓΑ Αθλητισμού Πάνου Μπιτσαρή είναι περισσότερο επικοινωνιακές και σχεδόν χωρίς ουσία. Αν θέλουμε μάλιστα να είμαστε ακριβείς, το πρώτο σχόλιο που θα έπρεπε να κάνουμε είναι ότι επί της ουσίας εφαρμόζεται στο ποδοσφαιρο η ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης. Οι οπαδοί κάποιων ομάδων δημιουργούν επεισόδια και για να αντιμετωπίσουμε αυτό το φαινόμενο τιμωρούμε όλες τις ομάδες. Πλακώθηκαν οι γαύροι με τους βάζελους ή οι ΠΑΟΚτζήδες με τους Αρειανούς και τιμωρούμε τον Εργοτέλη, τον Αστέρα Τρίπολης, τη Δόξα Κρανούλας, τον Εθνικό Φιλιππιάδας και τις λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις.

Αν μάλιστα προσθέσουμε στα παραπάνω, ότι η επιχορήγηση από τον ΟΠΑΠ είναι για τις περισσότερες ομάδες της περιφέρειας, η βασική πηγή εσόδων, καταλαβαίνουμε ότι η συγκειριμένη απόφαση όχι μόνο δεν τιμωρεί τις μεγάλες ΠΑΕ, των οποίων οι οπαδοί δημιουρ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

γούν τα επεισόδια, αλλά αντί-

θετα «ανοίγει» την ψαλίδα της οικονομικής ανισότητας ανάμεσα σε αυτές και τις μικρομεσαίες ομάδες. Οσο για τις διακηρύξεις περί μηδενικής ανοχής και παραδειγματικής τιμωρίας των ομάδων που οι οπαδοί τους ευθύνονται για πράξεις αθλητικής βίᾳς, αρκεί και μόνο να υπενθυμίσουμε την ποινή με την οποία τιμωρήθηκε η ΠΑΕ Παναθηναϊκός για τα επεισόδια σε βάρος της αποστολής του Ολυμπιακού πριν το ντέρμπι στο ΟΑΚΑ. Οι πράσινοι τιμωρήθηκαν με μια αγωνιστική κεκλεισμένων των θυρών και 90.000 ευρώ πρόστιμο. Μάλιστα, στην υπερασπιστική τους γραμμή τόνισαν ότι ο τραυματισμός της κοπέλας που δούλευε ως σεκούριτι (προσπάθησε να διώξει εκτός αγωνιστικού χώρου μια κροτίδα και έσκασε στα χέρια της, με αποτέλεσμα να κοπούν δυο δάχτυλα) ήταν ένας μικροτραυματισμός στο νύχι! Μάλιστα, τόνισαν ότι ο τραυματισμός της οφειλόταν σε δική της απροσεξία, αφού μπέρδεψε την κροτίδα με το καπνογόνο και προσπάθησε να την απομακρύνει. Οσο για τις βαριές ποινές, που θα θεσμοθετηθούν στο μέλλον, ας το αφήσουμε καλύτερα. Πιστεύει κάποιος ότι ο Παναθηναϊκός ή ο Ολυμπιακός θα τιμωρηθούν με αφαίρεση βαθμών από το πρωτάθλημα ή με υποβιβασμό, αν οι οπαδοί τους δημιουργήσουν επεισόδια;

✓ Ας ασχοληθούμε όμως και με κάτι ευχάριστο.

Με συντονιστή τον Τσάβι και αιχμή του δόρατος τον Μέσι, οι παίχτες της Μπάρτσα μας δείχνουν το τελευταίο διάστημα τι σημαίνει ποδοσφαιρικό υπερθέαμα. Στους δυο αγώνες με την Αρσεναλ για το Champions League καθώς και στο εκτός έδρας ντέρμπι με τη Ρεάλ μας καθήλωσαν με τα παιχνίδια τους. Και αν στους δύο αγώνες με την Αρσεναλ τους βοήθησε και η τακτική του Βενγκέρ, ο οποίος –προς τημήν του– προτίμησε να πάρει η ομάδα του μπάλα και όχι να κρατήσει σαν τον Παπαφλέσσα τα ταμπούρια, στον αγώνα με τη Ρεάλ έδωσαν ρεσιτάλ. Οι παίχτες του Γουαρδιόλα κατάφεραν να «ξεβρακώσουν» αγωνιστικά τους αντιπάλους τους μέσα στο άντρο τους (άντρο του Φρανκισμού), για να μη

χνιόμαστε), κέρδισαν με 2-0 και πλέον βρίσκονται αγκαλιά με τον τίτλο. Ήταν πολύ μεγάλη η τσαπαρού για την ομάδα του Φράνκο, οι οπαδοί της δεν μπόρεσαν να την αντέξουν και προς το τέλος του αγώνα άρχισαν να φωνάζουν εθνικιστικά συνθήματα εναντίον της Καταλονίας και της Βαρκελώνης.

Τα ευχάριστα συνεχίστηκαν με τις εξελίξεις στο καμπιόνατο, όπου η Ρόμα εκμεταλλεύτηκε στο έπακρο την υπεροψία και τη χαλαρότητα της Ιντερ και κατάφερε να την ζεπεράσει στη βαθμολογία, πέντε στροφές πριν το τέλος. Μέχρι πριν λίγο καιρό, ο τίτλος στην Ιταλία, έδειχνε να έχει «κλειδώσει» για την Ιντερ, όμως τα δεδομένα άλλαξαν άρδην και πλέον τα πρόγραμμα έχουν δυσκολεύει πολύ για την ομάδα του Μουρινίο (η οποία έχει ευκολότερο πρόγραμμα). Τη χαρά μας μετριάζουν οι εξελίξεις στην Αγγλία, αφού η Τσέλσι δείχνει να βρίσκεται μια ανάσα από τον τίτλο. Η ομάδα του Λονδίνου κατάφερε να κερδίσει τη Μάντσεστερ Γουνάρτεντ εκτός έδρας (εκμεταλλεύτηκε την απουσία του Ρούνεϊ) και να περάσει στην κορυφή, έχοντας και ένα παιχνίδι λιγότερο. Μάλιστα οι παίχτες της Μάντσεστερ έδειξαν ότι χωρίς τον αρχηγό τους δεν μπορούν, αφού έκαναν και νέα γκέλα κόντρα στην Μπλάκπερν. Η ομάδα που κυνηγάει την Τσέλσι είναι η Αρσεναλ, όμως η αγωνιστική απειρία της ομάδας του Βενγκέρ δεν μας αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας.

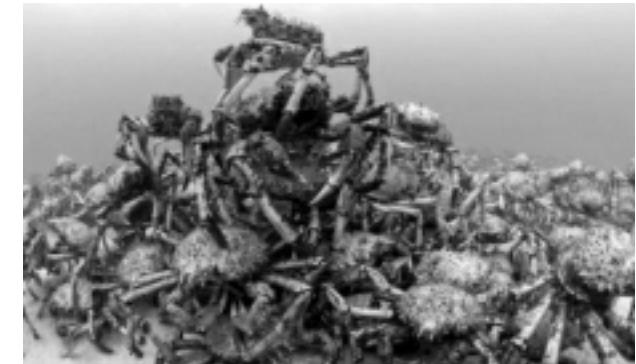
✓ Εχουν παγώσει οι εξελίξεις στο θέμα του γηπέδου του Παναθηναϊκού στο Βοτανικό, αφού οι πράσινοι δεν δείχνουν διατεθειμένοι να δεχτούν τις προτάσεις της Μπαρμπίλη. Η πρόταση της υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, που ανατρέπει τα μέχρι σήμερα δεδομένα, και ιδιαίτερα η απαίτηση της να γκρεμιστεί άμεσα το γήπεδο στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας, πριν αικόνη μετατρέψει στην Αράσα και η στήλη προτείνει, αν τα παιχνίδια υπάρχουν στο κουπόνι του στοιχήματος να παίχτονται διπλό ημίχρονο διπλό τελικό.

■ ZAK ΠΕΡΙΝ και ZAK ΚΛΟΥΖΟ Oceans

Μετά τον «Μικρόκοσμο» (που δημιούργησε μεγάλη αίσθηση) και τα «Ταξιδιάρικα πουλιά», οι δυο γάλλοι ντοκιμαντερίστες, χρησιμοποιώντας πρωτοποριακές μεθόδους κινηματογράφησης, επιχειρούν ένα ποιητικό ταξίδι στους ωκεανούς, φιλοδοξώντας όχι μόνο να δείξουν τη μορφή και την άγρια ζωή των θαλασσών, όχι μόνο τις αρνητικές συνέπειες της ονθρώπινης επέμβασης, αλλά και να συμβάλλουν σε μια οικολογική αφύπνιση των θεατών.

Ακολουθώντας λοιπόν την προτροπή του Κουστό, που θεωρούσε ότι ο καλύτερος τρόπος για να πεισθούν οι άνθρωποι να προστατεύσουν τη φύση είναι να ανακαλύψουν την ομορφιά της, οι σκρηνοθέτες αποφασίζουν να συμπλεύσουν και να συνταξιδέψουν με τα πολυποίκιλα πλάσματα των ωκεανών όχι για να δώσουν επιστημονικές πληροφορίες, αλλά για να αναδείξουν τη δυναμική και την ομορφιά της θαλάσσιας ζωής.

Για το επίτευγμα αυτό απαιτήθηκαν τέσσερα χρόνια γυρισμάτων και φυσικά η κάμερα δεν καταγράφει μόνο τη συνέχιση της φυσικής ζωής αλλά και τη διακροροποίηση εκεί όπου επενέβη η κάθε ειδούς «ανάπτυξη». Περιττεύει ίσως να πούμε ότι παρά τη χρησιμότητα αυτών των ντοκιμαντέρ, η δομή τους έχει έναν επιφανειακό και αταξικό χαρακτήρα. Αυτό που οποκαλείται «ονθρώπινη απλοτία» είναι στην πραγματικότητα η κερδοσκοπική δραστηριότητα των μεγάλων καπιτολιστικών συμφερόντων. Οχι ότι λείπουν οι ατομικές ευθύνες, όμως οι μεμονωμένοι άνθρωποι και να ήθελαν δεν μπορούν να προκαλέσουν την τεράστια οικολογική καταστροφή που βλέπουμε γύρω μας. Εποιητές είναι περίεργο που τέτοια ντοκιμαντέρ χρηματοδοτούνται από ένα σωρό εταιρίες που δραστηριοποιούνται στη λεγόμενη πράσινη ανάπτυξη καθώς και από το πριγκιπάτο του Μονακό μέχρι την Total και την Credit Agricole !

Υ: Μπαίνουμε στον πειρασμό να υπενθυμίσουμε ότι στη Σοβιετική Ρωσία, που συχνά κατηγορήθηκε από τους «ευαίσθητους» δυτικούς για οικολογικές παρεκβάσεις, ο φόνος ενός τάρανδου τιμωρούνταν με δεκαπενταετή κάθειρξη και αφαίρεση της κομματικής ιδιότητας, εάν αυτή υπήρχε.

■ Αλπες ταινίες

Τη φωτή αυτή κινηματογραφική εβδομάδα συμπληρώνουν τρεις αδιάφορες ταινίες:

Πρόκειται για την «Παράνοιαστου Μπεγκ Αιονερ», μια αρκετά κοινότυπη ταινία τρόμου και επιστημονικής φαντασίας, επίσης το «Δεν σκέφτομαι, άρα υπάρχω» του Νόα Μπάουμποχ, στην οποία ελαφρά προβληματικός σαραντάρης συνοντά απρόσμενα τον έρωτα της ζωής του στο πρόσωπο μιας νεαρής τραγουδίστριας, και τέλος μια βλακώδη κωμωδία με τ

DIXI ΕΤ ΣΑΛΝΑΒΙ ΑΝΙΜΑΜ ΜΕΑΜ

Φοροληστεία-Ασφαλιστικό-Καταστολή: ΦΑΚ (ΟΦ!)

Η κυβέρνηση είναι φερέγγυος, η εργαζόμενη κοινωνία καθίσταται έγγυος

Λευτεριά στους συντρόφους (που είναι) στα κελιά!

Για τον Περισσό: ο ένας, Επαναστατικός Αγώνας, είναι Ε.Α., ενώ εσείς, κύριοι, είστε Α.Ε...

‘Η με την κρατική τρομοκρατία ή με τους αγωνιστές (τρίτος δρόμος δεν υπάρχει)

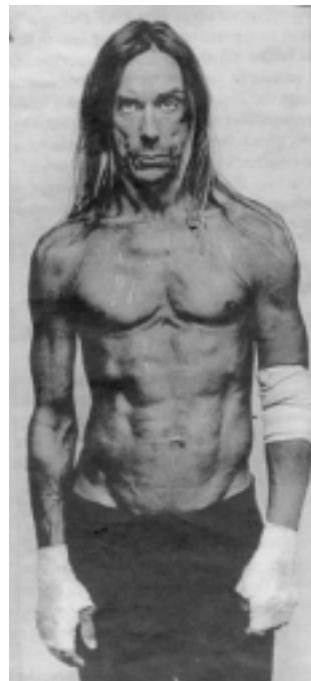
◆ Ο ευδαίμων δαίμων αφαίρεσε το όνομα του Πάβλο Νερούδα στο προηγούμενο φύλλο (από το ποίημα «Αργοπεθαίνει»).

◆ «Κοιτάξτε, τι άτιμα βάσανα/ με ξεσκίζουν, που αιώνες αμέτρητους/ θα υποφέρω τραβώντας τα. Γιατί τέτοιο ο καινούργιος ο άρχοντας/ των θεών για τα μένα σοφίστηκεν/ ατιμώτατο θεσμό! Τωρινές συμφορές, τρισαλλοίμονο/ κι οσες άλλες, στενάζω, μου μέλλονται,/ πότε πού τάχα μια άκρη θε νάβρω;/ Κι όμως τι λέγω; Ολα εγώ από πριν τα ξέρω/ ξάστερ' όσα 'ναι για να 'ρθούν, ουδέ θα μ' εύρη/ καμιά συμφορά ανέλπιστη'/ κ' έτσι της μοίρας/ το γραφτό πρέπει πιο ελαφρά και να υποφέρω/ μια που γνωρίζω πως κανές με της ανάγκης/ δεν ημπορεί τη δύναμη να πολεμήσῃ./ Μα πάλι ούτε να κλείσω κι ούτε να μην κλείσω/ το στόμα μου μπορώ,/ γιατί, για να προσφέρω/ στους ανθρώπους τα δώρα μου, έμπλεξα τούτες/ ο δύστυχος τις συμφορές, και το κλεμμένο/ πλερώνω μες το νάρθηκα της φωτιάς σπέρμα/ που κάθε τέχνης δάσκαλος για τους ανθρώπους/ έχει φανή κι η πιο μεγάλη τους κυβέρνια./ Τέτοιο 'ν το κρίμα που πλερώνω καρφωμένος/ κάτω απ' τον ξέσκεπτο ουρανό σ' αυτό το βράχο». (Μιλάει ο Προμηθέας – από τον «Προμηθέα Δεσμώτη» του Αισχύλου. Προσοχή στο θέμα της «διαχρονικότητας»...).

◆ «Λαϊκά ομδογια» ζητάει ο Γ. Δελαστίκι (Εθνος, 8-4-10). Αυτό δεν θυμίζει ΣΥΝ, EINAI ΣΥΝ. (Με γοργά βήματα «εντάσσεται» ο κ. Γάσπαρ – βλ. και ΠΡΙΝ, 3-4-10).

◆ Το «ΜΠΛΟΚΟ» γίνεται στο «ΔΡΟΜΟ» ή κλειστός είναι ο «ΔΡΟΜΟΣ» στο «ΜΠΛΟΚ»; (Για έντυπα πρόκειται).

◆ Δισφαινόλη Α, Φορμαλδεϋδη, Εξασθενές χρώμιο, Υδροφθόριο: καρκίνος του μαστού, του προστάτη, στειρό-

Θες να πεις ότι με συνέλαβες, Μιχάλη;

στόρητος– κ. Ν. Μαραντζίδης («Ανορθόδοξες» αφηγήσεις) από τις στήλες της –πάντα πρόθυμης σε ανασυγγραφή της Ιστορίας– Athens Review of Books - τεύχος 6) και για άλλη μια φορά μάς θύμισε τους ποικίλους Γεωργαλάδες και Παπακωνωταντίνου της χρονιάς (της του '67).

◆ Δικαίως καταφέρεται κατά της ανιστορικότητας της έκδοσης του Δήμου Αγ. Αναργύρων (Νοέμβριος 2009) «Η πόλη των Αγίων, οδοιπορικό στο χώρο και το χρόνο» η εφημερίδα του Περισσού «Δημοτική Αναγέννηση» (Μάρτιος 2010, φύλλο 8) μόνο που και η ίδια «ξεχνάει» ότι ο λαός ΔΕΝ ήταν άστολος, ήταν ΕΝΟΠΛΟΣ (στο σχετικό κείμενό της, σ. 12, αναφέρεται ότι «υπήρχαν νικητές και ήττημένοι» αλλά «ξεχνιάται» ο

θρωπος, τι άλλο θα λέγε. Το αξιομνηστεύοντο είναι ότι η ομιλία του («εθνικοενωτική») αναδημοσιεύεται και στη μικρή εφημερίδα «Η Ξηρονομή» - φ. 73, Οκτώβριος-Δεκέμβριος 2009, που (υποτίθεται ότι) δεν παιρνει θέση... (Στην περιοχή της Ξηρονομής και της ευρύτερης περιοχής το παλιό ΚΚΕ και ο ΕΛΑΣ είχαν μεγάλη αριθμητική δύναμη με επιχειρησιακά αποτελέσματα).

◆ Θέλουμε επειγόντως να μάθουμε τι πίνει ο συντάκτης των παρακάτω γραμμάτων: «...η προεκλογική εκστρατεία του ΠΑΣΟΚ και του Γ. Παπανδρέου, όχι μόνο ήτον σε αντινεοφιλελεύθερη κατεύθυνση, αλλά έκανε τον ελληνικό λαό να θυμηθεί τα 4 πρώτα χρόνια της μεταπολιτευτικής διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ (1981-85) όταν η Ελλάδα προχώρησε αρκετά στο δρόμο προς το κοινωνικό επαναστατικό κράτος». Το έντυπο λέγεται «Κομμουνιστική Ενότητα» (φ. 70) και, πραγματικά, ζηλεύουμε τον συντάκτη του...

◆ «Με απεργίες απειλούν ΟΛΜΕ-ΔΟΕ» (Ελευθεροτυπία, 14-4-10). Για να μην ξεχνάμε ότι ΚΑΙ η απεργία αποτελεί ΑΠΕΙΛΗ κατά του πολιτεύματος... (της ΟΛΜΟΔΟΕ, κιλασ...)».

◆ «Ελληνα φορολογούμενε. Με τις δικές σου θυσίες (φρούρους) και τη δική μας δουλειά πετύχαμε τους πρόσφατα μεγάλους στόχους της χώρας, την ένταξη στην ΕΕ, την ΟΝΕ, τους ολυμπιακούς αγώνες...» – Από προκήρυξη του Συλλόγου εργαζομένων στις ΔΟΥ Νομών Αττικής και Κυκλαδών, Πανεπιστημίου 20 Αθήνα, τηλ. 3626025, Fax 210 3625983, www.sileforath.gr – Σχόλια και φτυσίματα αναμενόμενα...

◆ Και να μην ξεχνάμε τι έγραψε σε κάποιο ΚΑΦΕΝΕΙΟ ένας Π.Β. (για τον Επ. Αγώνα).

Βασιλής

τητα αντρών-γυναικών, άσθμα, καρκίνος του πνεύμονα και της ρινικής κοιλότητας, καταστροφή νεφρών και ήπατος, έλκος στομάχου, θάνατος, η επαφή με το δέρμα είναι θανατηφόρος, οι επιβιούντες υποφέρουν από χρόνια πνευμονόπαθεια. 82.000 τοδικές ουσίες μας «αγκαλιάζουν» σε καθημερινή βάση. Οι επιπτώσεις τους είτε «δεν είναι γνωστές» είτε αποκρύπτονται τεχνητώς. Προς δόξαν του μέγιστου καπιταλιστικού κέρδους, βεβαίως. (Πηγή: «Το πράσινο Ποντίκι», 1-4-10).

◆ Το «ΜΠΛΟΚΟ» γίνεται στο «ΔΡΟΜΟ» ή κλειστός είναι ο «ΔΡΟΜΟΣ» στο «ΜΠΛΟΚ»; (Για έντυπα πρόκειται).

◆ Δισφαινόλη Α, Φορμαλδεϋδη, Εξασθενές χρώμιο, Υδροφθόριο: καρκίνος του μαστού, του προστάτη, στειρό-

◆ Τέρμα πια στις αυτοπάτες ή με το κεφάλαιο ή με τους εργάτες – Δίκτυο Συνδικαλιστών ΣΥΡΙΖΑ (σύνθημα)

Προς ποιους ακριβώς απηρύθμωνα το σύνθημα οι συνδικαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ; Και ποιους ακριβώς περιλαμβάνει αυτό το Δίκτυο; Περίλαμβάνει και την Αυτόνομη Παρέμβαση ή απλώς είναι μια... συνδικαλιστική συνιστώσα, κατά το πρότυπο των πολιτικών συνιστώσων; Στο δεύτερο ερώτημα απάντηση δεν μπορούμε να δώσουμε, διότι το εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ είναι σαν κινούμενη άμμος, οπότε μια σημερινή εκτίμηση μπορεί να μην ισχύει αύριο. Στο πρώτο ερώτημα, όμως, νομίζουμε πως έχουμε απάντηση. Το σύνθημα απευθύνεται στους συντρόφους εντός ΣΥΝ και ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι προφανώς έχουν αυτοπάτες και... αλοιθωρίζουν και προς το κεφάλαιο. Γιατί όμως πρέπει να βγεις στο δρόμο να το φωνάξεις και δεν πας στις κομματικές συνεδριάσεις; Νομίζετε πως όλους μας ενδιοφέρουν τα εσωτερικά σας; Δεν καταλαβαίνετε ότι μας προσβάλλετε κιδώνας, καλώντας μας να κάνουμε κάτι που για εμάς ουδέποτε υπήρξε ως διλήμμα; Σε μας θα φορτώσετε τα δικά σας προβλήματα;

◆ 1 χρόνος Αυτοδιαχειρίζομενος Κοινωνικός Χώρος Στρούγκα – για όλους τους λόγους του κόσμου – Σάββατο 17/4 στις 7.00μμ προβολή βίντεο «1 χρόνος καπειλημένη Στρούγκα». Στις 7.30μμ συζήτηση για την οικονομική κρίση: Πού πήγαν τα λεφτά; Πώς ζούμε έτσι; – Κυριακή 18/4 στις 11.00μπ παιδικό εργαστήρι με αφήγηση παραμυθιού. Στις 12.30μπ θεατρό μαριονέτας, Ομάδα baruti στην άκρη της κλωστής. Στις 8.00μμ θεατρική παράσταση: Η Φάρμα των ζώων (G. Orwell), Ομάδα Αστροναύτες (αφίσα)

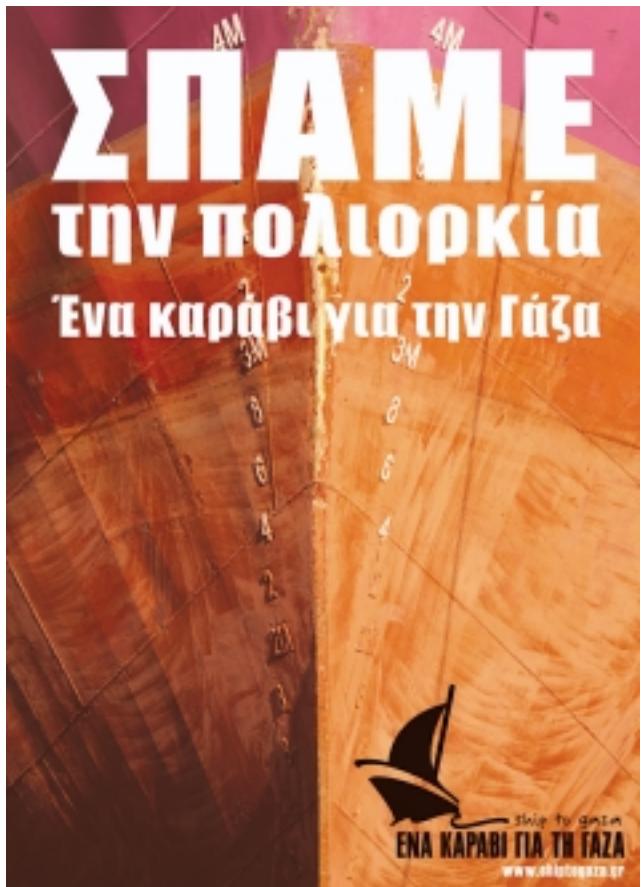
Να ευχηθούμε να τα εκαστούσιν, αν και ένας χρόνος είναι ήδη ένα σημαντικό χρονικό διάστημα για μια συλλογικότητα που ξεπήδησε μέσα από τις φωτιές του Δεκέμβρη του 2008. Ενα εγκαταλειμμένο κτίριο ζωντάνεψε και αποτελεί έναν φιλόξενο χώρο για πολύ κόσμο. Ενα χώρο όπου δεν πας για να εκτονωθείς, άλλα για να συζητήσεις, να ανταλλάξεις προβληματισμούς, να οργανώσεις δράσεις μαζί με άλλους. Αξίζει να στηρίξουμε όλοι αυτόν τον χώρο, γιατί κι αυτός στηρίζει κινηματικές πρωτοβουλίες και δράσεις.

◆ Κουβάλα τον προτζέκτορα για να σε κάνω λέκτορα (σύνθημα έξω από το δωμάτιο που αποθηκεύονται υλικα-συκευές προβολής στο Πάντειο)

Το χιούμορ μερικές φορές σκοτώνει. Με έξι λέξεις ο ανώνυμος συνθηματογράφος περιέγραψε ένα καθεστώς που κυριαρχεί στους κύλους του καθηγητικού κατεστημένου. Οι κύριοι με τα καλοσιδερώμενα κοστούμια, το μπλαζέ στηλάκι, το άνετο βαδίσμα και τη φιλελεύθερη φρασσοειδογία είναι (πληγενά εξαίρεσεων που απλά επιβεβιώνουν τον κανόνα), ένα τσούρυμα αχρείων εξουσιαστών. Παρακοιμώμενοι της έξουσίας στιζόνται απ' αυτή. Τοπιάκια των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, στιζόνται απ' αυτές. Στην πιάτσα κάτι τέτοιοι τύποι αποκαλούνται λαμόγια. Εν προκειμένω όμως έχουμε αξιοσέβαστους καθηγητές, που μιλούν πάντοτε με σηκωμένο το φρύδι και με το ύφος της αυθεντικής στο λόγο τους. Αυτά τα λαμόγια πολυτελείσας, λοιπόν, έχουν ανάγκη να έχουν και την προσωπική τους «αυλή». Γλείφτες και σφουγγαλάριους, που τους κάνουν τις ογγαρίες, προσδοκώντας ότι κάποια σπηλή θα γίνουν σαν και διάυτους.

Κίνημα αλληλεγγύης στην Αντίσταση

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΓΚΑΖΙ

A' ΜΕΡΟΣ: ΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΔΡΩΜΕΑ 19:00 – 21:30

◆ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ: GILAD ATZMON Μουσικός & Συγγραφέας, MATIAS GARDEL Πανεπιστήμιο Ουφάλας, ΓΕΡ. ΜΑΚΡΗΣ, Πάντειο.

◆ Θεατρική Παράσταση «ΤΑ 7 ΕΒΡΑΙΟΠΟΥΛΑ - ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΖΑ» της Κάριλ Τσέρτσολ, σε σκηνοθεσία Θανάση Χαλκιά από το ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

◆ Εικαστική Εκθεση

◆ «GAZA ERXOMASTE» των Γ. Αυγερόπουλου & Γ. Καρυπίδη (Βραβείο Κοινού στο 12ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης)

◆ «ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΚΡΟΥΣΤΑ» - Βασιλής Βασιλάτος

◆ BOBAN MARKOVIC BRASS BAND (Σερβία)

◆ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΗΣ Βασιλικής Καρακώστα

B' ΜΕΡΟΣ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ 21:30 – 23:30

◆ Ο Τάσος Ράπτης και η Σάνα Κάσεμ, σε παλαιοιστινιακή ποίηση, στα αραβικά και τα ελληνικά. Αυτοσχεδιάζει στην κιθάρα ο Γ. Ξαρχάκος.

◆ GILAD ATZMON & TRILOGIA (Γ. Τρανταλίδης – Γ. Σαμαράς – Γ. Κοντραφούρης).

◆ ΠΙΑΝΝΗΣ ΑΓΓΕΛΑΚΑΣ 3 (Γ. Αγγελάκας – Ντ. Σαδίκης – Στ. Αραμπατζής).

◆ RABIH ABOU-KHALIL QUARTET (Rabih Abou-Khalil – L. Biondi – G. Murgia – J. Cagwin).

Κληρονόμοι του Γκέμπελς

Αν είμασταν θρήσκοι, θα μιλούσαμε για θεία δίκη. Το αεροπλάνο του ακροδεξιού καθολικού Κατσίνσκι έπεσε καθώς πετούσε για τη Ρωσία, όπου ο πρόεδρος της Πολωνίας θα έκανε το δικό του μνημόσυνο (δεν γουστάρισε να πάει στο κοινό που έκαναν ο πολιτικός του αντίπαλος –εξίσου ακροδεξιός– πρωθυπουργός Τουσκ, παρέα με τον Πούτιν) για τους νεκρούς του Κατίν. Αν είμασταν θρήσκοι, θα πιστεύαμε πως η θεία δίκη (ίσως και το φάντασμα του Στάλιν!) εκδικήθηκε μερικά καθάρματα που προσπαθούν να κάνουν την ανθρωπότητα να πιστέψει το ψέμα του Γκέμπελς, το οποίο ακόμα και οι Δυτικοί απέρριπταν μέχρι πριν δυο δεκαετίες. Εμειναν, όμως, πολλοί γκεμπελίσκοι ζωντανοί για να πιστεύουμε σε θεϊκή παρέμβαση, επειδή ένα σφάλμα έστειλε στον τάφο μερικές δεκάδες από δάμτους. Ολοι αυτοί οι γκεμπελίσκοι, μάλιστα, άδραξαν την ευκαιρία και λένε ή γράφουν με το πιο φυσικό ύφος του κόσμου, ότι στο Κατίν «ο Στάλιν δολοφόνησε 20.000 αξιωματικούς, τον ανθό της πολωνικής ελίτ».

Ας ξαναθυμίσουμε, λοιπόν, την αλήθεια, επιγραμματικά ασφαλώς.

Τον Απρίλη του '43 η ναζιστική Γερμανία ανακοίνωσε ότι ανακάλυψε μαζικούς τάφους Πολωνών στρατιωτικών (Ευέλπιδων) στο δάσος δίπλα στο λευκορωσικό χωριό Κατίν. Ο Γκέμπελς έσπισε ολόκληρη προπαγάνδα για τα «εγκλήματα των εβραιομπολσεβίκων». Ομως, η προπαγάνδα κατέρρευσε αμέσως. Στα πτώματα βρέθηκαν έγγραφα με πιμερομνία Οκτώβρης του 1941, ενώ οι Σοβιετικοί είχαν υποχωρίσει από την περιοχή τον Ιούνιο του '41! Ακόμη και μέλη της διεθνούς επιτροπής που έφτιαξε ο Γκέμπελς αποφάνθηκαν ότι η πιμερομνία θανάτωσης ήταν μεταξύ τέλους 1941 και αρχής 1942, περίοδος που η περιοχή ήταν υπό γερμανική κατοχή.

Μετά τον πόλεμο είδαν το φως της δημοσιότητας και άλλα στοιχεία: Βρέθηκαν κάλυκες των 7.65 και των 9 mm, που δεν χρησιμοποιούσαν οι σοβιετικοί, αλλά οι ναζί. Μάλιστα, σε ορισμένους κάλυκες αναγραφόταν και το γερμανικό εργοστάσιο παραγωγής τους. Βρέθηκαν πτώματα δεμένα με σκοινί γερμανικής παραγωγής. Τέλος, βρέθηκε το πιμερολόγιο του Γκέμπελς που έγραψε «δυστυχώς στους τάφους του Κατίν βρέθηκαν γερμανικές σφαίρες» και συμβούλευε να παραμείνει η πληροφορία άκρως απόρριπτη, για να μην καταρρέει στην προπαγάνδα. Ο Γκέμπελς ο ίδιος που είχε οργανώσει τον εμπροσμό του Ράιχσταγκ το 1933 και τον είχε αποδώσει στους κομμουνιστές, έκανε το ίδιο με τους πολωνούς ευέλπιδες που δολοφονήθηκαν ομαδικά στο Κατίν.

Η επόμενη προσπάθεια έγινε επί τις Γιέλτσιν και στέφθηκε επίσης από αποτυχία. Υποτίθεται πως βρέθηκε έγγραφη απόφαση του ΠΓ του μπολσεβίκου κόμματος, με υπογραφές όλων των μελών του, που έδινε εντολή στον Μπέρια να εκτελέσει τους Πολωνούς. Μόνο που οι κατασκευαστές αυτού του εγγράφου (που το πρωτότυπο του δεν παρουσιάστηκε ποτέ!) ήταν λίγο απρόσεκτοι. Οχι μόνο έβαλαν τις υπογραφές και μελών του ΠΓ που ήταν απόντα από τη συγκεκριμένη συνεδρίαση, αλλά έχασαν πως τότε δεν υπήρχε ΚΚΣΕ αλλά ΠΚΚ(μπ), που μετονομάστηκε σε ΚΚΣΕ το 1952!

Οποιος θέλει περισσότερα στοιχεία για το Κατίν (τουλάχιστον να πληροφορηθεί τι λέει και η «άλλη πλευρά», την οποία τόσο φρόνιμα αγνοούν οι σημερινοί Γκεμπελίσκοι) μπορεί να ανατρέξει στη σχετική βιβλιογραφία (π.χ. το βιβλίο του Μούχιν «Η έρευνα για το Κατίν»). Οσοι γνωρίζουμε την ιστορία έχουμε χρέος να αντισταθούμε σε κάθε προσπάθεια αναθεώρησής της. Γιατί αν αποποιηθούμε τη μνήμη, δεν θα είμαστε άξιοι να οργανώσουμε την πορεία μας στο μέλλον. Αυτά γράφαμε πριν ένα χρόνο και τα επαναλαμβάνουμε.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακέτελο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

